

**25 KASIM'DA
EMEKÇİ KADINLAR
SOKAKTA
MEYDANDA**

Emekçi Kadınlar(EKA)'ın çağrısıdır, Kadınlar; bize karşı şiddetin, tacizin, tecavüzün ve hatta katliamların, devlet terörünün bitip tükenmek bilmediği, daha da arttırıldığı; bize bunları yapanların ödüllendirildiği bugünlerde, dinci faşist iktidar kadınları daha fazla bastırabilmek için, örmeye çalıştığı korku duvarlarını yükseltmek istiyor.

Kürdistan'da, kadınları çocukları, gençleri katlederek gözdağı vermeye çalışıyor. Varto'da katlettiğin Ekin Wan'ı unutmamak! Suroç'u unutmamak! Şırnak'ı, Cizre'yi, dolapta bekletilen çocuk cesetlerini unutmamak. Gözü yaşlı anaları unutmamak. Ankara'yı kana buladığınızı unutmamak. Silvan'da ölüm makinası haline geldiğinizi unutmamak!

Emekçi Kadınlar; Unutmadıklarımız daha fazla çoğalmadan, bu utanç verici sessizliği kıralım artık. Kadınların sokakta, meydanda en ön safta olması onların tek korkusudur. Kadının olmadığı bir mücadele düşünülemez. Hep birlikte isyanımızı haykırarak, dünyaya başkaldırarak, "Biz vardık, varız, varolacağız" demek için, 25 Kasım'da Taksim Tünel'den Galatasaray Lisesi'ne yürüyüşe davet ediyoruz.

22 Kasım Pazar
Sarıgazi
Etkinlik ve Yürüyüş

25 Kasım Çarşamba
Taksim Tünel'den
Galatasaray'a Yürüyüş
Toplanma: 19.00
Yürüyüş: 19.30

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

11 - 25 Kasım 2015/ S 296 / 1 TL

**SES
VER!
SOKAĞA
ÇIK!
AYAĞA
KALK!**

Cizre, Nusaybin, Lice, Geve, Silvan... Kürt halkının kendi geleceğini eline alma girişiminin olduğu her yerde dizginsiz bir vahşet ve katliam var. Mahalleler, hatta tüm den ilçeler/kentler toplu cezalandırma seferlerinin hedefi oluyor. Zırhlı araçlar, keskin nişancılar, toplar, tanklar derken, şimdi de hava kuvvetleri kent/sokak savaşlarının araçları arasına girmiş durumda. Su, elektrik, doğalgaz, iletişim... hepsi kesilmiş. Keskin nişancılar başını evinden uzatan herkesi hedef gözetiyor. Dahası bu "cezalandırma seferlerine" bizzat IŞİD'çilerin katıldığı bilgileri geliyor.

Tüm bu vahşet karşısında Türkiye emek örgütlerinin, emekçilerinin, sosyalist hareketinin utanıslı sessizliği sürüyor! Orada ağır silahlarla çocuklar öldürülüyor, faşist kudurganlık işi insan avına döküyor, burada bu vahşete, bu katliamlara karşı çıkmak yerine "sandık muhasebesi" yapılıyor, "hendek eleştirisi" dillendiriliyor, en fazla "çift taraflı ateşkes"ten bahsediliyor! İnsan olmanın, demokratik bir tepki göstermenin asgari ölçütü olarak katliamlara karşı çıkmak, ne zamandan beri şartlara bağlanır oldu! Faşist vahşete, saldırganlık ve katliamlara karşı

çıkılmayı bile PKK eleştirisi üzerinden yapabilmek ancak bu ülkenin kaçkınlarına yararıydı doğrusu!

Kürdistan kanyor! Ölçüsüz bir saldırganlık, ölçsüz bir vahşet altında onurundan, mücadelesinden ödün vermeden, dimdik ayakta duran bir halk ağır silahlarla kuşatılmış durumda. Kaybedecek zaman yok! Özgürlüğünü eline almak isteyen onurlu bir halkın yanında olmak, ona yönelen her tür faşist baskı ve teröre karşı çıkmak, sadece insan olmanın değil, aynı zamanda kendi özgürlüğünü elde etmenin de vazgeçilmez bir aracı. Özgürlüğünü iste-

yen, baskı ve sömürden kurtulmaya çalışan Türkiye emekçileri sokağa çıkmak, katliamlara karşı ses vermek zorunda. Ya bu kıyım hareketlerine karşı sokaklara çıkacağız, ya bu faşist terör dalgasının bizi de yutmasına seyirci kalacağız! Ya özgürlüklerimiz için ayağa kalkacağız, ya bu düzenle birlikte çürüyüp gideceğiz! Gün ayağa kalkma günü. Gün sokağa akma günü. Faşist teröre, baskılara, katliamlara, bu çürümüş düzenle yapılacak barışa ve uzlaşmaya karşı "inadına kavga!" Sokağa çık, katliamlara barikat ol!

>>Editör...

**YENİLEN KİM?
KİME KARŞI
ZAFER?**

Haziran seçimlerinin tabutuna son çiviye çakan 1 Kasım seçim sonuçları, seçimlere büyük umutlar bağlayanları derin bir hayal kırıklığına uğrattı.

Dinci faşist parti, her yol ve yöntemi kullanarak seçim sonuçlarına istediği gibi biçim verdi. Hilelerin, parayla oy almaların vb vb üzerinde duracak değiliz. İşin bu yanı, seçimlere büyük umutlar bağlayanların payına düşsün.

3

1 Kasım
Değerlendirmesi
C.Dağlı 2

Vahşi Katliamlar da
Burjuvaziyi Kurtaramayacak
Özgür Güven 4

Topyekün
Faşizme Doğru Mu?
Taylan Işık 5

Koca Ayı Ortadoğu'da
Umut Çakır 8

Demokrasıcılık Oyunu
Ali Varol Günel 10

1 KASIM DEĞERLENDİRMESİ

BAŞYAZI

C. Dağlı

Her sınıf, 1 Kasım'ı kendi yönünden kendi sınıf çıkarlarının bakış açısıyla değerlendiriyor. Devrimci işçi sınıfı hareketi ve devrimci sınıf partisi, 1 Kasım'a ilişkin kendi bakış açısını ortaya koyacaktır. Teorik çözümlemede yanlıya düşmemek için içinden geçmekte olduğumuz tarihsel dönemin bütünlüğünü göz önünde tutmalıyız; bütünü sadece bir anını değil. Ancak bütünlüklü bir bakış açısı bize, anın doğru bir değerlendirmesini verir.

Türkiye ve Kürdistan proletaryası, devrimci kitleler 1 Kasım'ı nasıl ele almalıdır:

1- Proletaryanın, ezilen ve sömürülen kitlelerin kapitalist düzene karşı yürüttüğü mücadelenin ölçütü sandık değildir. Gerçek devrimciler, yığınlar sandıkta bizimle birlikte hareket etmiyorlar diye, yığınların mücadelesi hakkında bir güvensizlik beslemez. Bu topraklarda yarım yüzyıldır devrimci mücadele sürüyor. Bu zaman dilimi içinde halk yığınları sandıktan çok, eylemde, mücadelede, sokakta bizimle birlikte oldu. Fakat gözü sandıktan başka bir şey görmeyenler bu tarihsel gerçeği göremezler. Büyük deneyimimizden ve pratiğimizden biliyoruz ki, emekçi kitleler, 1 Kasım'a rağmen ve 1 Kasım'dan sonra da eylemlerde bizimle olacaklardır.

Yığınlarla mücadelede, sokaklarda yan yana birlikte olacağımız, beraber dövüşeceğimiz kesindir. Artık ele almamız gereken, mücadelenin devrimci niteliğini yükseltmek, devrimci mücadele araçlarının daha etkin ve doğru olarak kullanmak olmalıdır.

2- 1 Kasım'da HDP'nin oy kaybetmesini, yani sandığı bir çok şeyin ölçüsü olarak görenler, her şeyi parlamentarizmle ölçümleyenler; bunun sorumlusu olarak gördükleri devrimci mücadele araçlarına ve devrimci yöntemlere yüklenmektedirler. Özellikle de Kürdistan'daki devrimci araçları, "demokratik özerklik" ve "özyönetim"i sorumlu tutacak ve eleştirecek ve hatta mahkum etmeye kalkışacaklardır.

Oysa ki orada eleştirilecek bir yön varsa, bu, Kürdistan halkının devrimci araçlara başvurması değil, bu araçlara yeterince ve daha etkin ve daha yaygın olarak başvurmasıdır. Çünkü Kürdistan, Kürt halkı yalnızca devrimci mücadeleyle özgürleşebilir. Önemli olan, ulusların kendi kaderini tayin hakkının yığınların devrimci hareketiyle çözüme kavuşturulmasıdır.

Kürdistan'da çok çetin bir kavga içinde oluşturulan devrimci halk organlarının, araçlarının bir mücadele aracı ve mevzisi olarak kullanması yerine, onlara "özyönetim" rolü verildiği için eleştirilebilir. Burjuva sistem koşullarında mücadele araçlarına "özyönetim" görevi vermek, onlara belediyelerin görevini vermek demektir. Bu ise, mücadele araçlarının asıl rolü ve görevi olan yığınları devrimci hazırlama, devrimci hızlandırma misyonundan uzaklaştırmak anlamına gelir.

Devrimciler, parlamentarizm ahmaklarının, pasifistlerin teslimiyetçilerin, eleştirilerini umursamadan, buna aldırış etmeden, devrimci araçları daha etkin olarak kullanmalı, devrimci kavga yükseltmeli ve burjuva iktidarı devrimci tarzda yıkmak için ısrarlı bir çama içinde olmalıdır.

3- Devrimci bir amaç varsa, işçi sınıfı ve halk kitleleri bütün gücüyle harekete geçer, mücadelesini en etkin düzeye çıkarır ve ileriye taşır. Büyük amaç, emekçilerin kurtuluşudur, koşulların insanca olduğu, her bireyin özgür olduğu yeni bir toplumun, sınıfsız, sömürsüz bir toplumun kurulmasıdır. Yeni bir topluma ancak devrimle geçileceği için, emekçiler devrim için mücadele vermelidir.

Burjuvaziyi devirmek yerine, onunla uzlaşma içine giren, "toplumsal barış" ardından koşanlar, yığınların devrimci hareketini ve mücadelede devrimci biçimlerin belirleyici önemini anlayamazlar. Verilen bunca mücadeleyle ve bu yolda verilen bunca bedeli egemen olanla anlaşma yapmak için kullanmak isteyenler, elbette ki, devrimci mücadeleyi sonuna kadar götürmezler. Küçük burjuvazinin toplumsal konumundan hareket ettikleri sürece, bunun ötesine geçemezler.

Böyleleri, halk yığınlarının her isyanını, her ayaklanmasını, her devrimci eylemini yeni yolda terk edeceklerdir. Bugüne kadarki pratik de bunu göstermedi mi?

Şu çok açık değil midir? Yalnızca işçi sınıfı mücadeleyi tutarlıca, içtenlikle olarak sonuna kadar götürebilir. Yalnızca devrimci komünist parti bu mücadeleyi zafere taşıyabilir.

4- Küçük burjuva siyasetler, 1 Kasım'da neden başarılı olamadıklarını tartışacağına, sokakları neden daha etkin olarak kullanmadıklarını tartışmalıdır. Yakın zamanda Amed, Suruç ve Ankara katliamları oldu, geniş halk kitleleri saldırılara, katliamlara devrimci bir yanıt vermek için sokağa indiğinde ve siyasi iktidara karşı harekete geçtiğinde devlet güçlerinden önce karşılarında ilk buldukları uzlaşmacıların barikatları oldu. İktidar, devlet kitlelere karşı her tarafta çok şiddetli bir saldırıya geçtiği halde, onlar bırakalım buna cevap vermeyi, iktidara karşı eyleme geçen kitlelerin elini kolunu bağladılar. O sırada iktidar, devlet, bundan fazlasını istemezdi. Sanki bu topraklarda on yıllardır bir iç savaş yaşanmamış gibi, sanki siyasi iktidar, devlet yıllardır gerici burjuva iç savaşa başvurmamış gibi, 10 Ekim'de "Biz iç savaşı önedik" diyebilirdik. Oysa ki yapmaları gereken yığınların devrimci iç savaşı güçlendirmek ve sonucuna dek, yani emekçi kitlelerin zaferine dek götürmektir.

Yani onlar iç savaşı önleme adına, toplumsal barış adına iktidar gücünü elinde bulunduranların serbestçe hareket etmelerini sağladılar. Faşist devletin, siyasi iktidarın 1 Kasım'dan sonra saldırılarını daha kapsamlı daha geniş ve daha şiddetli olarak sürdüreceği açık. Parlamenter söyleylemlerle, barış kampanyalarıyla bu saldırıların önüne geçilemeyeceği de bir o kadar açıktır.

5- Parlamento budalalarının, emekçi halk kitlelerinin elini kolunu bağlayarak sermayenin, devletin, siyasi iktidarın elini serbest bırakan politikalarının oportünist özü açığa çıkarılmalıdır. Lafta devrimci, pratikte ise reformist olan bu grupların; etikleri devrimci lafların aracının kendi reformist siyasetlerini maskeleyen olduğu emekçilere gösterilmelidir.

Onlar bir Gezi Ayaklanmasının, 6-8 Ekim'in sonrasındaki sokak savaşlarının yığınlar üstündeki devrimcileştirici etkisini ve genel olarak tüm devrimci sonuçlarını silikleştirmek, soluklaştırmak, etkisizleştirmek için tüm bu devrimci yığımsal savaşları parlamenter mücadelenin basit bir aracı olarak kullanmaları, gözler önüne serilmelidir. Bütün bu çevreler sanki birer devrimciymiş gibi kendilerini böyle göstermeleri açığa çıkarılıp sergilenmelidir. İşçilerin ve diğer emekçi kitlelerin onların etkisinden çıkması için bu önemli görev kesinlikle yerine getirilmelidir.

Bu süreçte boykotun biricik devrimci slogan olduğunu göremediler ve kitleleri parlamenter çalışma çizgisine çekmek için ellerinden geleni yaptılar.

6- Emekçiler, ezilen ve sömürülen halk kitleleri için gerçek özgür ortamın doğması, emeğin kurtuluşu ve Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı (Kürdistan sorununun) çözülmesi devrimci halk ayaklanmasını ve devrimi gerektirir. Bugüne kadarki tüm deneyimimizin gösterdiği bu gerçeği, 1 Kasım bir kez daha göstermiştir.

Sermaye, devlet, siyasi iktidar devrimci bir halk ayaklanmasının koşullarını yeterince oluşturdu ve oluşturmaya devam ediyor.

Var olan koşullar ve ortamda devrimin birçok ögesi ve olanağı oluşmuş durumda.

Doğmuş olan devrimci koşulları devrimci çevirecek devrimci bir güç, işçi sınıfının ve halkların devrimci gücü de, yıllarca verilen devrimci kavga içinde oluşmuştur. Şimdi bu büyük güç ve devrimci enerji, öncekileri aşan devrimci bir ayaklanma için harekete geçirilmelidir.

Ankara'ya Dair...

Üzerinden kaç zaman geçti bilmiyorum... Ankara'daydık. Yoldaşlarımızın kanına ve parçalarına bulanmıştık. Bir yanımızda ölenlerimizle ölümsüz, diğer yanımızda yaralı sancılı öfkemiz.

O gün biz korku duvarını aştık. Artık ne kadar kötü koka-biliriz? Ne kadar vahşice katledilebiliriz? Ne kadar baskı görebiliriz ki??

O patlama çok korkunçtu, nice yoldaşlarımızın parçaları bedenlerimizde... Uykularımızda... Kavgamızda.

Her biriniz bir bayrak olup salınıyorsunuz göklerimizde.

Kavgaya zaferle taçlanmaya

Yeryüzü aşkın yüzü oluncaya dek

devam edecek...

Devrimci Bir Emekçi

"Halaya Durmuş Bedenlere Sözümüz Var!"

Ankara Katliamında yaşamını yitirenler bir çok şehirde ölümsüzleşmelerinin 1. ayında, yapılan eylemlere anıldı. İstanbul'da DİSK, KESK, TMMOB, TTB'nin çağrısıyla saat 19.00'da Galatasaray Meydanı'nda "Ankara 10.04 Unutmayacağız! Affetmeyeceğiz!" yazılı ve ölümsüzleşenlerin resimlerini yer aldığı pankart arkasında toplandı, Ankara'da ölümsüzleşenlerin resimleri taşındı.

Ankara'da miting sırasında bulunanlardan bir kişi tarafından konuşma yapıldı. Ankara'da her dilden, her inançtan, her ulustan insanlarla barış, kardeşlik ve demokrasi talebiyle insanların bir araya geldiğini ve acımasızca katledildiği ifade edildi.

Ankara'da yaşamını yitiren Gökmen Dalmaç'ın eşi Firdevs Dalmaç, "Bu ülkede insanlardan bir şey olmaz diyorlar. Bu ülkeye barış gelecekte sağlanmaz. Suruç'ta Ankara'da Silvan'da ölenler boşuna öldü. Biz mücadeleyi bırakamayız, inadına barış diyerek mücadeleyi sürdürmeliyiz. Onların barış isteğini yerine getirirsek onları anmış oluruz" dedi.

Kurumlar adına Sema Barbaros tarafından okunan basın açıklaması ise şöyle:

"Ankara Katliamı hepimizin kalbinde, zihninde ve hafızasında derin izler bıraktı. Bugün 100 arkadaşımızı sonsuz-

luğa uğurlayışımızın otuzuncu günü. Bu otuz uzun gün boyunca, devlet bu alçakça saldırının failleriyle ilgili hedefsaptırmaya, gerçek sorumluyu gizlemeye çalıştı.

Devletin siyasal zor aygıtı olarak nasıl çalıştığını, nelere muktedir olduğunu; bu eylemin kimler tarafından, ne amaçla yapıldığını biliyoruz!

Katili tanıyoruz!

Diyarbakır, Suruç, Ankara, Cizre, Silvan; hepsinin arkasında aynı mekanizma, aynı suç örgütü var! IŞİD başta olmak üzere her türlü karanlık odakla işbirliği içinde olan Saray Rejiminin, seçim sonuçlarından aldığı güçle daha da pervasız bir şekilde katliamcı politikasını sürdürdüğünden kuşkuymuz yok!

Örgütlenmiş alçaklığa, dizginiz zulme karşı tek güvencemiz halktır; halkın örgütlü gücüdür. Bize düşen direnmek, direnmek ve yine direnmektir!

Bu topraklara, gelecek güzel günlere olan inancımız tamdır.

Hakikat yalındır, kesindir:

Hiç bir zalim ilelebet iktidarda kalmamıştır. Ve kadim sözdür, hakikatli sözdür; zeval bulmaları yakındır.

İnsanlık tarihi kadar eski bir savaş bu; iyile kötüünün, ilerici güçlerle gerici güçlerin, karanlıkla aydınlığın savaşı!

Halaya durmuş bedenlere, gökyüzüne savrulan nar tanelerine sözümüz var!

Abdul Kadir Uyan, Ayşe Deniz, Yılmaz Elmascan, Fatma Esen, Gülbahar Aydeniz, İsmail Kızılcay, Leyla Çiçek Gözde Arslan, Gökmen Dalmaç, Ercan Adırs, ... dile kolay 100 canımız, 'Hayati-

mıza iyi bakan' diyerek ayrıldılar aramızdan.

Her birinin aileleri, gelecekle ilgili hayalleri vardı.

Yarım kalan düşleri, sevdaları ve en çok da o güzelim gülüşleri şimdi bize emanet!

Özgürlük büyük bir hakikattir; eşitlik büyük bir hakikat!

Bu toprakların ihtiyacı olan barışa, ısrarla birbirimize sarılarak 'İnadına Kardeşlik' diyerek varacağız!

Yitirdiğimiz arkadaşlarımızın yakınları ile her koşulda dayanışma içinde olacağız!

Katilleri koruyup teşvik edenler cezalandırılana kadar, gerek ulusal gerekse uluslararası mahkemeler nezdinde takipsi olmaktan vazgeçmeyeceğiz!

Ezilenlerin, emekçilerin ve barış savunucularının birleşik, örgütlü mücadelesinden aldığımız güç ve kararlılıkla adalet arayışımızı sürdüreceğiz.

SUSMAYACAĞIZ!

UNUTMAYACAĞIZ!

AFFETMEYECEĞİZ!

Eylemde sık sık sloganlar atıldı. "Hırsız, Katil Erdoğan" sloganları üzerine polis "kanunsuz slogan"!! uyarısında bulundu ve saldırı hazırlığına girişti. Eylemi düzenleyenlerin araya girip görüşmesiyle ortaklık duruldu. Bir süre sonra eylem sona erdi.

Antakya Emniyeti Görev Başında

Türkiye Cumhuriyeti tarihinin en kanlı katliamı olarak tarihe geçen Ankara katliamının üzerinden 1 ay geçti. İstanbul, İzmir, Adana ve birçok yerde olduğu gibi Antakya'da da katliamın birinci ayında basın açıklaması gerçekleştirildi. 10 Kasım günü eylem saat 17.30'da Eğitim-Sen önünde başladı.

Eğitim-Sen önünde başlayıp Ulus Meydanı'nda sona erdirilmesi planlanan eylem, Antakya Emniyeti'nin yoğun polis yığınağı ve barikatıyla engellenmeye, tehdit ve baskıyla dağıtılmaya çalışıldı. Emniyet Müdürü ve eylem komitesi arasında uzlaşma diyalogu sürerken kitleyle polis arasında kısa süreli bir arbede yaşandı. Daha sonra polise kitleyi geri çekme emri verildi ve kitle yürüyüşe başladığı yere kadar geri püskürtüldü. Her zaman basın açıklamalarının burada yapıldığını söyleyerek tepkisini gösteren kitleye Emniyet Müdürünün "o eskidendi, artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak" şeklindeki yanıtı, iç savaşın geldiği boyutu tanımlamaktadır.

Uzun süren diyalogun ardından basın açıklamasının bulunduğu yerde gerçekleştirilebileceği ama döviz, pankart ve sloganlarla yapılacak bir yürüyüşe asla izin verilmeyeceği söylendi. Basın açıklamasını Ulus Meydanı'nda gerçekleştirme konusunda ısrarlı olan kitle barikatı zorladı. Bunun üzerine saldırıya hazır halde bekletilen toma kitleye yaklaştırıldı. Buna rağmen dağılmak istemeyen kitleye Emniyetten "müthiş bir öneri" daha geldi. Barikat açılacak ve bir koridor oluşturulacak, pankartsız, dövizsiz ve sloganlı 5'er kişilik gruplar halinde geçiş izni verilecekti. Kitlenin bir kısmına bu şekilde geçiş izni verilirken bir kısmı da pasajdan (arka taraftan) geçerek eyleme katıldı.

Buradan Saray Caddesi boyunca aji-

tasyon ve sloganlarla yürüyüşe geçildi. Yürüyüş boyunca "Katil Devlet Hesap Verecek", "Ankara'nın Hesabı Sorulacak", "Ankara'yı Unutma Unutturma", "Ahmet Yoldaş Ölümsüzdür", "Necla Duran Ölümsüzdür" sloganları atıldı. Bir süre sonra polis barikatını aşarak gelen kitle de bu yürüyüşe katıldı ve basın açıklamasının okunacağı alana geçildi. Basın metni yoğun polis ablukası altında okundu. Basın metninde;

"10 Ekim katliamı emek, demokrasi ve barış mücadelemizde artık bir dönüm noktasıdır. Geleceğimizi belirleyecek bir nitelik taşımaktadır. Katliamın gerçek faillerinin açığa çıkarılıp cezalandırılmaması durumunda yeni katliamlar, yeni saldırılar kaçınılmaz olacaktır.

Bugün de 3 mahallesinde ilan edilen sokağa çıkma yasağı 8. gününe ulaşan Diyarbakır'ın Silvan ilçesinde, hayatını kaybedenlerin sayısı dün itibariyle 7'ye çıktı. 3 Kasım'da sokağa çıkma yasağı ilan edilen ilçede; son olarak Yakup Simbağ isimli genç hayatını kaybetti.

Halkı beyaz Toroslarla korkutmak isteyenlerin, faili meçhulleri açığa çıkarmak için en ufak çaba harcama bir yana, açılan davaları da kapatmalarını, polise sınırsız yetki verenlerin, günlerce sokağa çıkma yasakları ilan edenlerin, buralarda çocuk, kadın onlarca sivilin yaşamını yitirmesine neden olanların, ülkemizi IŞİD'in ve çetelerin arka bahçesi haline getirenlerin bu katliamı açığa çıkartmayaacağı açıktır.

Fail mi arıyoruz? Fail bellidir. Bu ülkede barış sesinin daha gür, daha yankılanan bir biçimde çıkmasından KİM, KİMLER rahatsız oluyorsa failler onlardır. Kimler hak arama mücadelesinden korkuyorsa, kimler sokakları emekçilere kapatmak istiyorsa failler onlardır" denildi.

Oturma eylemi de yapıldıktan sonra kitle sloganlarla eylemi sonlandırdı.

YENİLEN KİM? KİME KARŞI ZAFER?

Editör

Baş tarafı 1. sayfada

Ama insan şimdi büyük hayal kırıklığı yaşıyor. Sözümlerine liberallerin, sosyal reformistlerin ve onların dümen suyundan ayrılmayan ortalama solun "anti-demokratik, şeffaf değil, baskı, tehdit ve şantaj altında yapılıyor" demelerine rağmen seçime katılmalarına mı yansın; böyle tanımladıkları seçimleri "meşru" görmelerine mi?

Parlamentar ahmaklık gözleri bu derece mi kör ediyor?

Burjuva muhalefetin, liberal geçinenlerin düzenin selametine en başa koymalarını ve bu yüzden seçimlerin kendisini tartışma konusu yapmalarını insan anlar da sosyal reformistlere, onların dümen suyundaki ortalama sola ne demeli? Hiç olmazsa kendi iç tutarlılıklarını açınsın, "baskı, terör, şiddet, şantaj, tehdit" altında, silahların gölgesinde yapılan seçimleri sorgulamaları ve tanınamaları gerekmez miydi? Öyle anlaşılıyor ki bunu yapacak ne düşünceleri ne de takatları kalmış.

Dinci faşist parti, arkasına faşist devleti, mülkün ve düzenin bekası, ticaretin güvenli ya-

şılabilmesi için "huzur" isteyen sermaye sınıflarını olarak istediği koşullarda ve biçimde bir seçim tertiplendi.

Herkesi ve en başta kendi kendini, kitlelerin desteğini aldığına inandırması gerekiyordu. İç savaşta saflarını güçlendirmek ve daha çaplı saldırılara girişmek için buna ihtiyacı vardı. Haziran seçimleri bu ihtiyacı giderecek şekilde sonuçlanmadı; bu yüzden o seçimleri yok saydı.

Sınıflar savaşında yaşamsal sorunlar başka şeylere göre değil ama güç ilişkilerine göre çözümler. Dinci faşist parti ve onun başındaki adam, yaşamsal önemdeki bu ihtiyacı karşılamak için burjuva yasaları da ayaklar altına alarak seçimleri tekrarlattı.

Sosyal reformistler, liberaller, oportünist örgütler seçimlere katılarak faşizmin bu oyununda figüran rolünü gönüllü biçimde üstlendiler.

Dinci faşist partiyi erileteceğiz derken, dinci faşizmin "arkamda kitle desteği var" diyebileceği ortamın hazırlanmasında rol almış oldu.

Şimdi bütün bu kesimler bir yenilgiden söz ediyorlar ama yenilenin kim olduğunu söylemeden. Dinci faşist partinin bir "zaferinden" söz ediyorlar ama zaferin kime karşı olduğuna dair tek

söz söylemeden.

Onların söylemediğini biz söyleyelim öyleyse. Yenilen devrim ve devrimci güçler değil, seçimlerde figüran rolü oynayan sosyal reformistler, liberaller, burjuva muhalefet ve oportünist siyasetlerdir.

Dinci faşist partinin "zafer"i devrime, devrimci güçlere karşı değil, bunlara karşıdır. Devrim ve devrimci güçler şimdi seçim öncesinde olduklarından daha güçlüler.

Çünkü birincisi, burjuva muhalefetin tabanı dahil şimdi toplumun büyük bir kesiminde "bu iş sandıkla olmuyor" fikri daha yaygın hale gelmiştir.

İkincisi, birincisinin devamı olarak, seçimlere, genel oya, Meclis'e dair inanç güçlü biçimde sarsılmıştır.

Üçüncüsü, Kürt halkı başta olmak üzere, özgürlük tutkusu, kesin kurtuluş isteği, devrimci hava dünden daha güçlüdür. Özerklik konusunda Kürt halkının kararlılığı, baskı terör ve katliamlara rağmen geri adım atmaması; seçim sonuçları ne olursa olsun bu konudaki ısrarını devam ettireceğini beyan etmesi bunun açık göstergesidir.

Dördüncüsü, toplumdaki bölünme çok derin ve belirgin hale gelmiştir. Toplumun bir kesimi

karşı devrim yanında yer aldığı beyan ederken diğer bir kesimi dinci faşizme ne olursa olsun karşı koyacağını ve mücadele edeceğini beyan etmiştir.

Seçime katılan kitlenin hepsi değil ama büyük çoğunluğu sandığa birilerini seçmek için değil, tarafını belli etmek için gitmiştir.

Toplumun ezici çoğunluğu dinci faşistlerden, dinci faşist partiden nefret ediyor. Seçim hileleriyle, parayla, devlet olanaklarıyla, tehdit ve şantajla elde edilen rakamlar bu gerçeği değiştirmez.

Burjuva muhalefetin ve liberal geçinenlerin aceleyle dinci faşist partinin "zaferini" tanıyarak seçimleri temize çıkarma çabaları bu gerçeği yok etmez.

Devrimci bunalım devam ediyor. Kürt halkı, Kürdistan halkları özgürlüklerini elde etmede son derece kararlılar. Devletin şiddetli terörü ve katliamlarına rağmen HDP'nin rekor derecede oyu Cizre gibi yerlerden almasının anlamı budur.

Dinci faşist parti, devrimi boğmak için şimdi daha büyük bir güçle ve tüm köpeklerini sokağa salarak saldırıyor.

Devrim, bu birleşmiş karşı devrime karşı savaş içinde zafere ulaşacak!

7 Defa Yıkılmış Tekrar İnşa Edilmiş Bir Kent: Silvan

Günlerdir kuşatma altında olan ve buna karşılık büyük bir direniş verilen Farqin'den (Silvan) bir dostumuzun bize yazdıklarıdır:

"Bu kent 7 defa yıkılmış ve tekrar inşa edilmiş bir kendir. Bu kadim kentin 7 defa yıkılmasının yüzüne barksak, teslimiyeti asla kabullenmemesi ve zulme karşı direniş kültürünü kaybetmemesidir. Buna en güzel örneği; Moğol istilasını verebiliriz... Kaç yıl sürdüğünü tam hatırlamamakla beraber (7 yıl gibi bir süre olduğu kalmış aklımda) halk kuşatmaya direnmiş, nüfusun tamamına yakını da bu kuşatmada hayatını kaybetmiştir. Ve bu olay Moğol istilasının yavaşlamasına vesile olmuştur..."

Halk bir nebze tedirgindir ama bu tedirginlik korkudan değil belirsizliktendir... Bir diğer taraftan düşman bütün argümanlarını ve savaş aletlerini kullanarak mahallelere girmeye çalışmak istese de, gerillanın taktik manevra stratejisi düş-

man gücü karşısında baskın çıkmakta ve düşman büyük zayıflatlar vererek geri çekilmektedir... Halk savunma birliklerinin kayıpları en asgari düzeydedir...

Düşman bugün itibariyle birçok yerde sivilleri taradı... Evde, okulda, kahvede... Bunlar sokağa çıkmanın yasak olmadığı yerlerde gerçekleşti. Bu da düşmanın ne denli büyük bir direniş gücüyle karşı karşıya olduğunu ve ne denli zayıflatıldığını göstermektedir...

Bir Çin atasözü der ki 'büyük ve meşakkatli bir yol küçük bir adımla başlar'... Galiba ilk kurşunu sıkın Egit'in doğduğu şehirden, Bakur'daki büyük zafer yürüyüşünün ilk adımı atılmış ve yahut atılmaya çalışılıyor diye görüyorum durumu... Tabii partinin genel merkezine karşılık bir nebze de olsun kırgınlık oluşmuş durumda..."

9 Kasım 2015
Mücadele Birliği/Amed

Silvan'da Saldırıları Büyüyor

Silvan halkı, sokağa çıkma yasağının 7. gününe de yine silah ve bomba sesleri ile uyandı. Hava destekli geniş kapsamlı bir operasyon başladı, çok sayıda ambulans getirildi. Patlamalar sürüyor ve polis hala mahallelere giremiyor. Hendekler için getirilen zırlı kepeçlerden bazıları da patlamalardan dolayı kullanılamaz hale geldi.

Öğle saatlerinde zırlı bir araçtan Konak mahallesinde bulunan kahvehane tarandı. 1 kişi öldü, iki kişi yaralı.

Ve Silvan'da tanklar top atışları yapıyor. Büyük gürlütle ile topların düştüğü yerlerden dumanlar yükseliyor.

Bombardıman altındaki mahallelerden bilgi alınamıyor; elektrik, su, internet ve telefon hatları hala kesik; yaralılar ve hastalar hastanelere kaldırılamıyor.

Devlet eğer Silvan'a girmeyi başarabilirse, büyük bir katliam yapılmasından endişe ediliyor.

Silvan'da olan HDP Batman Milletvekili Ayşe Acar Başaran, "Şu an Silvan'da büyük bir katliam girişimi var" diyor ve "bu vahşete ses çıkartılmazsa, yarın büyük acılarla karşı karşıya kalabiliriz" diye herkese çağrı yaptı.

Kısa süre geçmedi ki art arda ölüm haberleri geldi. Taranan kahvede ölen Mehmet Gündüz'ün ardından 20 yaşındaki Yakup Sinbağ katledildi. Tekel Mahallesi'nde özel hareket timlerinin saldırısı sırasında katledilen 20 yaşlarında Yakup Sinbağ'ın cenazesi, abluka nedeniyle mahalleden çıkarılmadı.

Bu arada Silvan için sokağa çıkmış olan Cizre'den de saldırı haberi geldi. Silvan'daki saldırıları protesto etmek için için sokaklara çıkarak, ilçenin en işlek caddeleri olan Yafes, Orhan Doğan, İdil ve Nusaybin caddelerine araçlarını park edenlere polis bir kez daha saldırdı. Cade ortasında park edilen araçları kobra ve akrep tipi zırlı araçlarla metrelerce sürükleyerek yolu açan polis, Dörtüyl, Yafes Caddesi ve Cizre Devlet Hastanesi civarında konuşlanarak, Cudi, Nur ve Yafes mahallelerini taramaya başladı. Polislerin kullandığı bomba atarlar mahalle arala-

rında büyük bir gürlütle patlarken, mahallelerden zılgıt ve slogan sesleri yükseldi.

Çarşıdan Almira Sokak'ta bulunan evine gitmek isteyen 42 yaşındaki Mehmet Emin Butanri, evine yakın bir yerde Hükümet Konağı'nda bulunan polislerce el dirseğinden vurulurken, aynı sokak üzerinde yine evine giden 23 yaşındaki Rafet Aşut da polislerce kol ve kalçasından vuruldu. Almira Sokağı'na kobra tipi zırlı araçların ablukasında gelen ambulanslarla alınarak Cizre Devlet Hastanesi'ne kaldırılan yaralılar, tedavi altına alındı.

Mardin'in Nusaybin ilçesinde akşam saatlerinde onlarca polis ve özel hareket timleri, çok sayıda zırlı araç ve kepeçlerle Çağçağ Caddesi'ndeki barikatları kırarak, caddeye girdi. Çağçağ Caddesi'ndeki sokaklara polis ağır silahlarla saldırdı. Saldırıda birçok ev kurşunların hedefi olurken, cadedeki araçlara kepeçlerle büyük hasar verildi.

Polisin yoğun saldırısına karşı 4 dört mahalledeki halk ise sokaklara çıkarak, ses çıkarma eylemi yaptı. 7'den 77'ye halk sokaklarda zılgıt ve sloganlarıyla polis saldırılarına karşılık verince, polis geri çekilmek zorunda kaldı.

Seferberlik Ruhuyla Mücadeleye!

1 Kasım seçimleri sonrası HDP çatısında tartışmalar yoğunlaşıyor. Uzlaşma, parlamentarizm yanlıları seçim gecesinde itibaren giderek artan tonda devrimci olan ne varsa hedef tahtasına oturtmuş durumda. Bütün bir halkın mücadelesini salt sandığa ve parlamento koridorlarına hapsetmek yanlılarının, halkın devrimci girişimlerine ve gerilla savaşına yönelik açıklamalarına karşı önce Kandil'den peş peşe tepkiler geldi. En sonu Demokratik Bölgeler Partisi (DBP) tepki gösterdi.

DBP Eş Genel Başkanları Kamuran Yüksek ile Emine Ayna, Diyarbakır'da iki gün süren Parti Meclisi ve Merkez Yürütme Kurulu toplantılarının sonuçlarını parti binasında düzenledikleri basın toplantısında duyurdu: "Kentlerde insanlar, yerel demokrasiye dayalı- biz buna öz yönetim diyoruz- yeni bir sistem önermesi içerisindedir. Tekçi, merkezîyetçi bir sistemle Ankara'dan yönetilmek istemiyoruz. Kendi kendimizi yönetmek istiyoruz. AK Parti ise buna savaş, tank, topla yanıt veriyor." denilen açıklamada "bir sivil darbe" olduğuna işaret edildi ve mücadelede kararlı oldukları vurgusu yapıldı.

"Kimi HDP milletvekilleri dahil olmak üzere demokrat olarak geçinen aydın yazarlar çevreler dahil olmak

üzere, şu ana kadar seçim sonuçları ve bu yaşanan süreçle alakalı, halkın geliştirdiği mücadeleyle alakalı olarak, ortaya koydukları kimi tutumları doğru bulmuyor, kabul etmiyoruz. AKP'nin uyguladığı savaş politikalarını görmeden, uyguladığı baskı politikalarını görmeyip, bunu anti-demokratik değerlendirmeyip,

halkın demokratik özerklik, öz yönetim çerçevesinde mücadele etmesini, seçim sürecini etkileyen faktör olarak, değerlendirilmesi büyük yanılgıdır. Bu bir manipülasyondur, AKP'nin psikolojik savaş yöntemidir ve birçok kesimin de bu psikolojik savaş yöntemine geldiğini görmekteyiz. Doğru olan halkın yanında olmaktır. Halk yerel demokrasi istiyor, diktatörlüğü karşı, yerel demokrasi geliştiriyor. Birileri de çıkıp, halkı suçlayacak. Böyle bir şeyi kabul edemeyiz. Bunu söyledikten sonra kimse kendine de-

mokrat diyemez. Halkın yanında olmak yerine, devletin şu anki katliamlarını meşrulaştırmak üzere söylem kabul edilemez."

Tekrar tekrar mücadeleye devam edecekleri vurgusunu yapan Yüksek, "Devletin şu anda bölgedeki kentlerde uyguladığı bu katliam politikalarına karşı, direniş çağrısı yapıyoruz. Halkımız direnmeli, mücadele etmeli, teslim olmamalı. AKP Kürtler'i biat ettiremeyecektir. Herkes dönmüş, 'U' dönüşü yapmış olabilir. Ama biz baş eğmeyeceğiz. Mücadele etmeye devam edeceğiz. Biz ilkel hareket edeceğiz. Derdimiz halkımızın sorunlarının çözümüdür. Biz, şu anki dayatmalarla halkımızın sorunlarının çözüleceğine inanmıyoruz. Şu an, Kürt sorununun ret eden bir AK Parti hükümetiyle karşı karşıyayız, bununla mücadele etmeye devam edeceğiz. AK Parti hükümeti, eğer Kürt sorunu, çözüm süreci, Rojava politikalarını değiştirirse, halkımızın çıkarları doğrultusunda mevcut iktidar kimse, her türlü görüşme, tartışma ve yeni bir gelecek şekillendirmeye de hazırız. Bütün kentleri, başta Silvan için olmak üzere, tank, toplara saldırılara maruz kalan bütün kentlerin Kürtler'in seferberlik ruhuyla mücadele etmesi gerekiyor" dedi.

VAHŞİ KATLIAMLAR DA BURJUVAZİYİ KURTARMAYACAK

Özgür Güven

Komünistler her zaman somut durumdan, var olan gerçeklikten hareket eder. Gerçekler, kendilerini, onu görmek istemeyenler de dahil herkese kabul ettirirler. Kimilerinin kendi ideolojik politik konumlarından hareketle gerçekliği kendi kafasındakine göre uyarlaması ya da gerçeklikten somut durumdan değil, kendi öznal düşüncelerinden hareket etmesi onları başarıya değil hüsrana götürür.

Devrimci bir ortam, bir toplumsal devrimin gelişimi her zaman çok karmaşık bir süreçtir. Bunun nedeni milyonlarca insanın iradesinin, istemlerinin, özlemlerinin birbiriyle çatışması ve birleşmesidir. Bu çatışma ve birleşim büyük bir karmaşıklık yaratır, aynı zamanda devrimci sürece müthiş bir yaratıcılık ve zenginlik katar. Varolan somut durumu, gerçekliği kabul etmek, yaşanan devrimci sürecin karmaşıklığını, zenginliğini ve yaratıcılığını bütünlüklü olarak görebilmek, anlayabilmek şarttır, yoksa varolan durumu dönüştürmek, değiştirmek mümkün olmaz.

Bu büyük karmaşıklık, yaratıcılık ve zenginliğin anlaşılması, kavranması adına ayrıntılara dalmak, günü birlik sorunlara dalıp onların içinde boğulmamak gerekir. Bir devrimci parti için günü birlik sorunlara boğulmak, günlük olayların, sürecin peşinden sürüklenmek, günlük kararlarla uğraşarak asıl olandan, devrimci hedeflerden ve amaçlardan kopmak demektir. Bu duruma düşen bir parti, kendisine ne ad verirse versin, bir komünist parti olmaktan çıkar. O artık, devrimden, devrimci amaçlardan uzaklaşmış, günü birlik sorunlara dalıp ayrıntıların içinde asıl hedefini kaybetmiştir. Böyle bir parti olsa olsa bir küçük burjuva partisi olur. Bu durumda devrimci önderlik edemeyeceği gibi, kaçınılmaz olarak yıkılıp gider.

Proletaryanın devrimi, sınıfları ortadan kaldıracığı için tarihteki en köklü ve en derine giden devrimdir. 1917 Ekim'inde başlayan kapitalizmden komünizme geçiş süreci koskoca bir çağı kapsayacaktır. Bu süreç işler ve çıkışlarla dolu, karmaşık ve zengin bir süreçtir. Proletarya ve halkların kurtuluşu için hem devrimci militanların hem de devrimci mücadeleye atılan yığınların kitlesel kahramanlığı, kahramanlık dolu eylemleri yaşandı, yaşanacak. Çünkü proletarya ve emekçi yığınların kurtuluşu öyle bir defalık eylemle gerçekleşmez. Dünya devrim deneyimleri bunun örnekleriyle dolu. Aynı şey bizde de geçerli. Öncesini bir yana bırakırsak 31 Mayıs Ayaklanması, 6-8 Ekim silahlı halk ayaklanması ve şimdi yaşanan "özyönetim, öz savunma" biçiminde aylardır süren ayaklanma. Bundan açıkça anlaşılacağı gibi proletarya ve halkların kurtuluşunun gerçekleşmesi için daha defalarca ayaklanmalar yaşanabilir. Bunun nedeni kapitalizmdir.

Kapitalizmin bugünkü durumu bütün gerçekliğiyle anlaşılmasın ne proletarya ve halkların kurtuluşu gerçekleşir ne de devrimci görevler yerine getirilebilir. Kapitalizm, çok uzun yıllardan beri her türlü gelişmenin önünde bir engel, üretici güçlerin ayağında bir prangadır. Özellikle 20. yüzyılın başında gerçekleşen emperyalizmin dünya egemenliği, kapitalizmin çürüme ve çöküş sürecinin de başlaması oldu. Ancak 21. yüzyıla doğru emperyalizm yeni evreye girdi. Bu yeni evre, emperyalist kapitalist sistemin çöküşünün yanında, dünyanın her yerinde yeni bir topluma geçişin bütün koşullarını da olgunlaştırdı. Üretici güçleri ve giderek toplumu elinden kaçırın burjuvazi kendi egemenliğini artık sadece baskı ve terörle sürdürmeye çalışıyor. Burjuva egemenliği devirmeye, kapitalizme son vermeye yönelik proletarya ve halkların devrimci hareketlerini baskı altına alarak varlığını sürdürüyor. Bu baskı, terör ve vahşetten dünyanın hiçbir köşesi muaf değil. Küçük burjuva hareket bir zamanlar savunduğu "sesini çıkarma faşizm geliri" mantığıyla hareket edip zora dayalı devrim anlayışını reddederek reformizme, parlamentarizme yönelse de bu yönelimleri onları kurtarmıyor. Burjuva sınıf, egemenliğini sürdürürebilmek için daha çok baskıya, daha çok zora, şiddete, devlet terörüne başvuruyor. Dünyanın her yerinde olduğu gibi, bu topraklarda da gerçek durum bu.

Türkiye tekeli sermayesi ve faşist devleti 31 Mayıs Ayaklanmasına büyük bir şiddetle saldırdı. 6-8 Ayaklanmasında onu kat kat aşan bir şiddete başvurdu. Kürdistan'ın bir çok kendini kapsayan "öz yönetim, öz savunma" olarak süren bu son başkaldırıya tank, top ve her türlü şiddetle saldırıyor. Devrimin yükselişi ve gelişimi hızlanıp burjuva egemenliğin sonu yaklaştıkça, baskı ve şiddete giderek yoğunlaşıyor. Son zamanlarda yaşananların açıkça gösterdiği gibi kitlesel katliamlara başvuru, vahşette sınır tanımıyor. 7 Haziran'dan önce Diyarbakır mitinginde böyle bir adım atıldı. Bekledikleri sonucu alamadılar. Bir sonraki adım Süruç katliamı oldu. Bu sefer beklediklerinin tam tersi bir sonuçla karşılaştılar. Sermaye güçleri ve devlet böyle bir katliamla, sosyalist çevreleri korkutup sindirerek Kürt ulusal hareketini yalnızlaştırmayı bekliyorlardı. Tam tersi oldu, milyonlarca insan sosyalistlere sahip çıktı. Vahşetin, katliamın boyutu her seferinde biraz daha arttırıldı. Ankara'daki "Barış Mitingi" kana bulandı; 102 insan katledildi. Bu seferde beklediklerinin tam tersi bir sonuçla karşılaştılar. Bütün kentlerde milyonlarca insan sokağa çıktı; sol, sosyalist çevreleri sahiplendi, katliamı lanetledi. Bütün kentlerde cenazeler kitlesel gösterilerle kaldırıldı.

Katliam, vahşet sadece İŞİD gibi sivil faşist çeteler eliyle değil, bizzat devlet güçleri tarafından da uygulanıyor. Diyarbakır, Silvan, Lice, Sur, Cizre, Yüksekova, Nusaybin ve daha birçok kentte sokağa çıkma yasağı ilan edildi: 7'sinden 70'ine kadar, ana kucağındaki bebekler de dahil onlarca insan polis, özel hareketçilerin hedefi oldu; evler, ibadethaneler, arabalar yakıldı, kurşunlandı. Üstelik bu sadece Kürdistan'la sınırlı kalmadı, son vahşeti İstanbul'un göbeğinde sergilediler, "Arama yapacağız" diye Küçük Armutlu'daki gecekonuda genç bir kadını kurşunladılar.

Hemen belirtelim, yine sonuç alamayacaklar. Burjuvazi her katliamıyla, her vahşetiyle kendi sonunu daha da yakınlıyor; proletarya ve halkların öfkelerini büyütmeden başka bir sonuç elde edemiyor. Çünkü burada zor tarihsel gelişmeye karşı kullanılıyor; tarihsel ilerlemeyi önlemek amaçlanıyor. Tarihin akışına karşı kullanılan zor, bizzat sora başvuranların sonunu getiriyor. Burjuvazinin zoru, vahşeti, katliamı emperyalist kapitalist sistemi hızla çöküşe sürüklediği gibi, Türkiye tekeli burjuvazisi ve faşist devletin uyguladığı vahşet, katliam da kendi sonlarını hızlandırıyor; hızla çöküşe, yok oluşa doğru sürükleniyorlar.

Kürdistan'da Katliamlar Saldırıları Devam Ediyor

Seçimler, sonuçları vb. derken, devlet Kürdistan'da katliamlarına devam ediyor, Kürt halkı ise doğru bildiği yoldan şaşmıyor. Seçim sonuçları açıklanmış devletin Amed'de halka kurşun yağdırır bir kişiyi vururken, ertesi gün halk, Siirt'te öz yönetim ilan etti.

Siirt Demokratik Halk Meclisi 2 Kasım günü yaptığı yazılı açıklama ile özyönetimi ilan ederek, Kürdistan halkının iradesine yüzde 80 oyla sahip çıkmasına rağmen bu iradenin dikkate alınmadığını söyledi. Kürdistan halkı için öz yönetimden başka bir seçeneğin olmadığı vurgulanan açıklamada, saldırı politikaları karşısında Siirt, Yüksekova, Varto, Silopi, Cizre, Nusaybin ve Şirnak halk meclislerinin, bundan sonra devlet kurumlarını tanımayacaklarını ve onlarla hiçbir işlerinin olmadığını belirterek, özyönetimlerini ilan ettiğini hatırlatıldı; "Bu nedenle halk meclislerinin özyönetim ilanlarını haklı buluyor ve destekliyoruz" denildi.

3 Kasım sabahı ise Yüksekova güne özel hareket timlerinin saldırıları ile başladı. Zırhlı araçlar Cumhuriyet Mahallesi çarşı merkezinde bulunan Cengiz Topel Caddesi'nin bir şeridini trafiğe kapatırken, zırhlı kepçe ve panzerlerle barikatları kaldırmaya çalışarak, mahalleye girmeye çalıştı.

Mahalle halkı ise Mala Gel (Halk Evi) önünde toplanıp zılgıt, slogan ve gürültü çıkarma eylemi ile direnişe geçti. Zırhlı araçlardan mahalle içlerine rastgele ateş açılırken, barikatlara el bombaları ve bomba atarlar atıldı ve mahalle gelişigüzel tarandı. Yüksekova'da halk, Cumhuriyet Mahallesi'nde toplanmaya başladı.

Hedef alınarak açılan ateş sonucu 20 yaşındaki Doğan Doğma göğsünden, 18 yaşındaki Çetin Dara ise kalbinden polis kurşunuyla vurularak katledildi. Battaniyelerle sivil araçlara bindirilen gençler, kaldırımları Yüksekova Devlet Hastanesi'nde yaşamını yitirdi. Yine hastane onlarca zırhlı araçla abluka altına aldı.

Saldırının ardından mahallenin ara sokaklarında direnişe geçen halk, zırhlı araçları taşlarla çarşı merkezine kadar kovaladı. Polis, direniş karşısında zırhlı araçlarını geri çekmek zorunda kaldı.

Halk, infazların yaşandığı Cumhuriyet Mahallesi'nde nöbete geçti.

Sabaha karşı 05.00'te de Silvan'da 6. kez sokağa çıkma yasağı ilan edildi. Tekel, Mescit ve Konak mahallelerini kapsayan sokağa çıkma yasağı, zırhlı araçlardan ve camilerden sabahın 05.00'te yapılan anonslarla duyuruldu.

Polisin zırhlı araçlarla Feridun Mahallesi'ne girmeye çalışması üzerine sonucu patlama ve silah sesleri yükseldi. 22 yaşındaki Müslüm Tayar, evine giderken Diyarbakır Caddesi üzerinde polis tarafından zırhlı araçla tarandı. Ayağından ve göğüs kısmından aldığı 4 kurşunla yaralanan Tayar, 1 halk hastaneye kaldırdı ancak tüm müdahalelere rağmen Tayar kurtarılmadı.

Ön otopsinin ardından cenazeyi teslim alan Tayar Ailesi, hastanede bekleyen halkla birlikte cenazeyi Silvan'a götürmek üzere yola çıkmak istedi. Polis, zırhlı araçlarla morgun önüne geldi ve Silvan'da sokağa çıkma yasağı olduğu gerekçesiyle izin verilmeyeceğini belirtti. Tepkiler sonucu cenaze konvoy halinde Silvan'a doğru yola çıktı.

Tüm saldırılara rağmen Silvan halkı özel hareket ve askerleri mahallelere sokmadı. Gaza Topé Mekkii'ne askeri zırhlı paletli tanklar yerleştirildi ve Azizoğlu ve Eski Bitlis caddeleri üzerinden panzer, kobra, akrep ve zırhlı kepçelerle saldırılar başladı; 3 mahalleye ilçenin güneyinde bulunan köy-

lerden de askerler getirildi.

Azizoğlu Caddesi üzerinden Tekel ve Mescit mahallelerine panzer, zırhlı kepçe, kobra ve akreplerle girmeye çalışan özel hareket polislerinin olduğu noktada da büyük bir patlama meydana geldi.

Saldırıların yoğunlaştığı mahallelerde elektrikler kesilirken, direniş karşısında polisler sık sık geri çekilmek zorunda kaldı.

Mardin'in Nusaybin ilçesi Sitililê (Akarsu) Mahallesi'nde sabah saatlerinde birçok eve askerler tarafından baskın düzenlendi. Gözaltı gerekçesi öğrenilemeyen 6 kişi Nusaybin Jandarma Komutanlığı'na götürüldü.

Savaş Büyüyor

Silvan'ın Tekel, Mescit ve Konak mahallelerinde 3 Kasım sabahı ilan edilen sokağa çıkma yasağıyla birlikte başlayan saldırılarda 22 yaşındaki Müslüm Tayar ve 20 yaşlarındaki Sertip Polat yaşamını yitirmişti.

Bunlara rağmen Silvan halkı polislerce geçit vermedi.

Silvan'da sokağa çıkma yasağı ikinci gününde. Silvan Belediyesi Eş Başkan Vekili Tekiner, top atışlarının sürdüğünü söyledi. Özel hareket timlerinin büyük bir katliam provası yaptığını söyleyen Tekiner "Ne kadar insanın öldüğünden haberimiz yok" diyerek, kamuoyu ve seçilmişlere acil çağrıda bulundu.

Silvan'da 4 Kasım öğle saatlerinde, 24 yaşındaki 3 çocuk babası Engin Gezici de özel hareket timleri tarafından hedef gözetilerek katledildi. Yeğeni Gezici'ye kalkan olmak isteyen hala İsmet Gezici de polis tarafından vurularak yaralandı. Gezici'leri olay yerinden almak isteyen halkın üzerine de özel hareket timleri ateş açtı. Hastaneye kaldırılan hala İsmet Gezici de kaldırıldığı hastanede hayatını kaybetti.

Katledilen Sertip Polat da 4 Kasım günü "Şehit Amed ü Şehit Hevîdar Şehitliği"nde son yolculuğuna uğurlandı. Sık sık "Şehit namirin", "Ey şehid xwina te li erdê namîne" sloganlarının atıldığı törende, demokrasi ve özgürlük mücadelesinde yaşamını yitirenler için saygı duruşunda bulunuldu.

HDP'li milletvekilleri ve yöneticilerden oluşan bir heyet ve Barış Anneleri Meclisi, akşamüzeri Silvan'a geldi ve çeşitli görüşmeler yaptı. Burada, Belediye'ye ait her şeye emniyet tarafından el konulduğunu, Belediyenin hiçbir şey yapmasına izin verilmediği gözlemlendi.

Engin Gezici'nin cenazesi ise akşam saatlerinde Tekel Mahallesi'nde bulunan Qaniya Dergeh civarında halka teslim edildi.

3 gündür devam eden sokağa çıkma yasağı, devlet ablukasını ve sivil ölümlerini protesto eden yüzlerce kişi Silvan Hükümet Konağı önünde toplandı ve sokağa çıkma yasağı kaldırılmayacağı kadar Hükümet Konağı önünden ayrılmayacaklarını belirttiler. Toma ve zırhlı araçlar kitlenin etrafını sardı. Bu arada mahallelerde halkın direnişi de büyüyor. Silvanlılar gece boyu alanlarda lastik yakıp, gürültü eylemi yapmalarının ardından bugün esnaflar da kepenklerini açmadı.

Siirt Valiliği, Eruh ve Pervari ilçelerinde 4 bölgeyi 6-20 Kasım tarihleri arasında 15 gün boyunca 'Özel Güvenlik Bölgesi' ilan etti.

Hakkari'nin Medrese, Biçer ve Bağlar mahallelerinde de 3 Kasım akşamı değişik noktalarda başlayan çatışmalarda ismi öğrenilemeyen bir kişi polisler tarafından katledildi. Onlarca zırhlı araç ile mahalleleri ablukaya alan polis ve özel hareket timleri rastgele mahalleleri tararken, kullanılan ağır silahlardan dolayı birçok ev kullanılamaz hale geldi. Gece geç saatlere kadar devam eden polis saldırısında birçok evde maddi hasar meydana geldi.

Yine Hakkari'de 3 Kasım akşamı Biçer, Bağlar ve Medrese mahallelerine saldıran polisin açtığı ateş sonucu Bağlar Mahalle-

si'nde yaşamını yitiren Zeynel Kaya 4 Kasım'da toprağa verildi. Cenaze, yüzlerce kişi tarafından Sere Solan Mezarlığı'na getirildi. Yapılan cenaze töreninin ardından konuşan HDP Hakkari Milletvekili Nihat Akdoğan, "Silvan, Siirt ve Hakkari'de iki gün içinde 7 gencimiz katledildi. AKP gençleri katletmek dışında başka bir şey bilmiyor. Halkımız kendi çözümünü kendisi üretecektir. Bizler asla boyun eğmedik ve ayaklarımızın üzerindeyiz" dedi.

3 Kasım günü Gever'de (Yüksekova) polis tarafından katledilen 18 yaşındaki Doğan Doğma ve 20 yaşındaki Çetin Dara 4 Kasım'da onbinlerce kişi tarafından son yolculuklarına uğurlandı. Gençlerin cenazeleri, Şakitan (Suüstü) Köprüsü'nde yüzlerce araçlık konvoyla karşılandı.

Kepenlerin kapalı olduğu çarşı merkezinde binlerce kişi, Cengiz Topel Caddesi üzerinde Mehmet Şerif Kutlar Camisi'ne kadar "Katil Erdoğan", "Gever ovası, Apocular yuvası" ve "Şehid namirin" sloganları eşliğinde yürüdü. Trafiki kapatan kitlenin güvenliğini yine gençler sağladı. Törende saygı duruşunda havaya 21 kurşun sıkıldı. Daha sonra konuşan HDP'li vekil Zeydan, katliamları yerine getiren vicdansız ve insafsız olduğunu belirterek, tüm halka gençleri daha görkemli bir şekilde sahiplenme çağrısında bulundu. Ailesi adına söz alan Dara'nın amcası Ahmet Dara, tüm Kürdistan halkına baş sağlığında bulunarak, "Şehit hepimizin şehididir" dedi.

Yüksekova'da da halk, çocuğundan yaşlısına ve kadınlara kadar ayakta, "Direnmezsek hayatımızdan oluruz" diyorlar. Halk, dönüşümlü olarak mahalle nöbetinde. Kimileri de nöbetçilere yiyecek ve çay getirerek destek veriyor. "Biliyorsunuz Erdoğan, 7'den 70'e kadar vurun öldürün" diye talimat verdi. Devlet güçleri tankla topla saldırırken, bize tenekeye vurarak karşılığın çıkıyoruz. Artık herkes gençlerimizi öldürüp 'terörist' ilan edenlere karşı ayağa kalkıp direnmeli." diyor 65 yaşındaki bir dede.

YDG-H (Yurtsever Devrimci Gençlik Hareketi), yazılı bir açıklama yaptı. "Başta AKP rejimi olmak üzere bu rejimi destekleyen tüm karanlık odaklar bilmelidir ki: Kürt gençliği hiçbir zaman bu zalim rejim karşısında boyun eğmeyecek, sonuna kadar özgürlük çizgisinde Kürdistan'da direnişi yükselterek Kürdistan şehirlerini işgalcilerle mezar haline getirecektir." dedi. YDG-H, başta Kürt gençliği olmak üzere AKP ve DAİŞ gericiğine karşı tüm demokrat, ilerici, sosyalist gençlik hareketlerini direnişe hazırlamasını isteyerek, "Öz yönetim alanlarına akarak direniş cephelerini güçlendir-melidir. Her Kürdistan şehri Gever, Cizre ve Farqin'de olduğu gibi topyekun direnişe geçmelidir. Şehit düşen genç yoldaşlarımızın anılarını mücadelemizde yaşatarak intikamlarının alınacağını ve zafer yürüyüşümüzü sürdürüleceğimizin sözünü veriyoruz" dedi.

Diyarbakır Valiliği 4 Kasım günü Hani ilçesinin Yukarı Turalı, Şabek Komu, Damlatepe mahalleleri ve Lice ilçesinin Akçıpnar, Şenlik, Tuzlaköy ve Birlik mahalleleri arasında kalan bölge ve çok sayıda köyde "operasyon yapılacağı" gerekçesiyle sokağa çıkma yasağı ilan etti.

5 Kasım sabaha karşı ise Elazığ'ın Arıcak ilçesine bağlı bazı bölgelerde "operasyon" gerekçesiyle sokağa çıkma yasağı ilan edildi. Sokağa çıkma yasağı Arıcak İlçesine bağlı olan; Bükardı ve Üçcöcek Beldeleri, Karakaş, Küplüce, Yoğunbilek, Ormanpınarı ve Çevrecik Köyleri ile bu Belde ve Köylere ait mahalle ve mezralarda saat 05:45'den itibaren başladı.

Diyarbakır'ın İlçelerinde OHAL Sürüyor

Sur, 5 Kasım akşamından bu yana asker ve polis ablukasında. İlçede sokağa çıkma yasağı ilan edilmemesi olmasına rağmen, OHAL koşulları yaşanıyor. Sur'a giriş çıkışlarda polis barikatları sivil araç girişlerini engelliyor. Çarşı Karakoluna da askeri yığınak yapılmaya devam ediliyor.

Karakolun çevresine onlarca akrep, ural ve kobra tipi zırhlı aracın yanı sıra TOMA ve sivil polis aracı konuşlandırıldı. İlçe üzerinde sürekli helikopter gezeri ve yüksek binalara konuşlandırılan, sivil halkı hedef alan keskin nişancılar nedeniyle halk dışarı çıkamaz hale

...baş tarafı 4. sayfada

geldi.

6 Kasım öğle saatlerinde Sur'da Hasırlı Mahallesi'nde saldırıları yoğunlaştıran polisler 17 yaşındaki Ferhat Doğru'yu sırtından vurdu. Uzun namlulu silahlarla halkın üzerine ateş açmaya devam eden polislerle halk öz savunma ile karşılık veriyor. Ferhat Doğru için 112 Acil ekiplerine haber verilmesine rağmen, yaralının bulunduğu yere ambulans giremedi, kadınlar bataniyeye sardıkları çocuğu ambulansa taşıdı. Bu arada

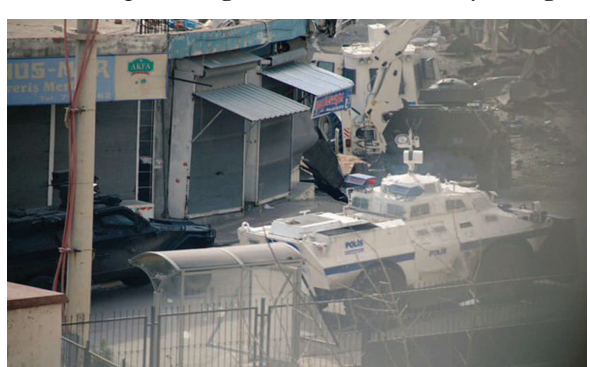

Balıkçılarbaşı'nda saldırıları protesto etmek için bir grup oturma eylemi yaparken, bir grup da saldırıların yoğunlaştığı bölgelere canlı kalkan olarak gitmeye çalıştı.

Ferhat Doğru, 7 Kasım sabah saatlerinde hastanede hayatını kaybetti. Böylece 1 Kasım seçimleri sonrası Hakkari, Siirt ve Diyarbakır'da polis ve özel hareket timlerince katledilen sivillerin sayısı 9'a yükseldi.

Ferhat Doğru, binlerin katıldığı törenle son yolculuğuna uğurlandı. Otopsi işlemlerinin ardından "Şehit namirin" sloganlarıyla alınan Doğru'nun cenazesi onlarca araçla konvoyla Yeniköy Mezarlığı'na getirildi. Dini vecibeleri yerine getirilen Doğru'yu, omuzlara alan kitle toprağa verileceği yere kadar yürüdü.

Cenazede "Çerxa Şoreşê" marşı okunarak saygı duruşunda bulunuldu. MEYADER Eşbaşkanı Ayşe Dicle, "Artık bu coğrafyada annelerin gözyaşları akmasın. Biz anneler Ferhat'ın mücadelesine sonuna kadar sahip çıkacağız ve mücadelesini büyüteceğiz" dedi.

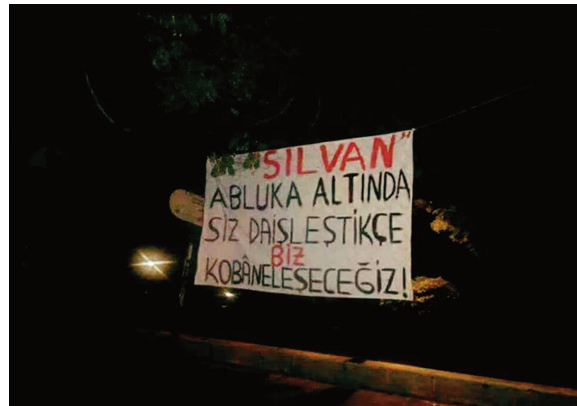

dedi. Ferhat'ın Doğru'nun babası Nasır Doğru ise "Şehit hepimizin şehididir. Oğlumun yolu namus, şeref yoluydu. Biz de sağ oldukça onun yolunda yürüyeceğiz. Bir adım geri atmadan onun mücadelesini büyüteceğiz" dedi.

Silvan'da da sokağa çıkma yasağı devam ederken, özel hareket timleri evleri ateşe vermeye başladı. Özel hareket timleri 4 gündür bomba ve ağır silahlarla saldırdığı Tekel, Mescit ve Konak mahallerinde evleri ateşe vermeye başladı. Tekel Mahallesi'nde ateşe verilen evlerden ötürü dumanlar yükselirken, insanlar kendi imkanlarıyla ateşi söndürmeye çalıştı.

Silvan'da 7 Kasım günü sabah saatlerinde bir kişi daha ağır yaralandı. 5 gündür polis ve özel hareket timlerinin saldırdığı, 4 kişinin katıldığı ve öz savunmanın devam ettiği ilçede, saldırının yoğunlaştığı Tekel Mahallesi'nde esnaf olan Adnan Bakır, bomba atar mermisinin şarapnel parçasıyla ağır yaralandı.

Elektrik ve suyun olmadığı mahallelerde gıda si-

kıntısı yaşanırken, Silvan Muhtarlar Derneği'nin halk için yaptırdığı 7 bin ekmeğin mahallelere dağıtımını polis engelledi. Yasağın sürdürdüğü mahallelere halkın direnişle karşılaşan özel hareket timleri mahalleye giremezken, ilçe genelinde GSM ve internet şebekeleri hala çekmiyor, mahallelerle iletişim kurulmuyor.

Mahallede yaşayanlar kimsenin can güvenliğinin olmadığını ve neredeyse yıkılmayan, hasar görmeyen evin kalmadığını söylüyorlar. Hala yoğun patlama ve silah seslerinin geldiği mahallelerden dumanlar yükselmeye devam ediyor.

Özel harekât timlerinin yoğun saldırıları sonucu Tekel, Konak ve Mescit mahallelerinde 3 kişinin yaralandığı öğrenildi. Kaniya Zazo'da yaşanan patlamada 3 akrep ve 1 kobra tipi zırhlı aracın hasar gördüğü belirtilirken, patlama esnasında 7 polis de yaralandı. Hendekleri kapatmak için polislerin mahallelere götürdüğü 2 kepeç de yakıldı.

Polis, Hakkari'nin Kiran Mahallesi'nde de Yılmaz ailesinin ikamet ettiği eve biber gazı attı. Halının tutuştuğu evde bulunan 3 çocukla anne, duman içinde kaldı.

Cizre'de halk, 6 Kasım akşamı sokağa çıkarak, Silvan ve Sur'da yaşanan polis saldırılarını protesto etti. Akşam saatlerinden itibaren ilçenin Yafes, Kobanê ve Arın Mîrkan caddelerine çıkan gençler, devlet güçlerinin katliam girişimlerini protesto ederken, halk da polisin olası saldırılarına karşı cadde başlarına araçlarını park etti. İlçenin birçok mahallesinde sokaklara çıkan halk, gürlütlü eylemi gerçekleştirerek, sık sık "Bijî berxwedana Farqinê" sloganı attı.

Uzun süre devam eden eylemin ardından gecenin ilerleyen saatlerinde Orhan Doğan Caddesi üzerinden Dörtüo Kavşağı'na çok sayıda zırhlı araçla gelen polis, cadde başlarına park edilen araçları, zırhlı araçlarla sürükledikten sonra Cudi ve Nur mahallelerini rastgele taradı. Polislin saldırısı karşısında halk direniş geçerken, gece boyunca şiddetli çatışmalar yaşandı.

Polis saldırılarına karşı direnişin gecenin geç saatlerine devam ettiği ilçede, 2 zırhlı araç da roketatarların isabet etmesi sonucu darbelendi.

Diyarbakır'ın Yenişehir ilçesine bağlı Fiskaya Mahallesi'nde de saldıran özel hareket ve polisler 6 Kasım günü gerçek silahlarla mahalleye ateş açtı. Halk sokaklara çıkarak, polis saldırısına karşı direniş geçti.

Diyarbakır'ın Dicle ilçesine bağlı Pirejman (Kuşunlu), Kırkpınar, Kayaş mahalleleri ile Görüsedâğı Tepesi arasında kalan bölgede 3 gün önce başlatılan askeri operasyon kapsamında bölgede sokağa çıkma yasağı ilan edilmişti. Diyarbakır Valiliği, yaptığı yazılı açıklama ile 7 Kasım günü saat 10.00'dan itibaren sokağa çıkma yasağının kaldırıldığını duyurdu.

Hakkari Yüksekova'da da Cumhuriyet Mahallesi'ne onlarca zırhlı araçla girmek isteyen özel hareket timleri, saldırıya karşı öz savunmaya geçen halk tarafından püskürtüldü. Mahallenin girişinde bir barikadı açıp bir de hendegi kapatan zırhlı araçlar, kitlenin sayısının artması üzerine mahalleden çekilmek zorunda kaldı. Zırhlı araçlar geri çekildikten sonra kitle sevinç gösterisinde bulunup ardından hep beraber barikat güçlendirmesi yaptı. Halk daha sonra, mahalle savunmasını güçlendirerek, nöbete başladı.

Bijî Berxwedana Farqin'e!

Silvan'da sokağa çıkma yasağı ilan edilmesinin ardından, çatılara keskin nişancılar yerleştirildi. Sokaklar taranmaya ve hareket eden her şeye ateş açılmaya başlandı.

HDK ve HDP'nin çağrısıyla 8 Kasım akşamı Galatasaray Meydanı'nda toplanılarak Silvan'daki devlet saldırısı ve katliamları protesto edildi. HDP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel'in de katıldığı eylemde sık sık "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Farqin'de Düşene Dövüşene Bin Selam", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Silvan Halkı Yalnız Değildir", "Bijî Berxwedana Farqin'e", "PKK Halktır Halk Bu-

rada" sloganları atıldı.

Basın açıklamasını HDP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel yaptı. Başbakanın "Beyaz Toroslar" söylemini hatırlayan Tuncel, "baskı ve katliamlarıyla Kürt halkının korkacağını, sineceğini zannediyorlarsa, tarihimize baksınlar. Bizler asla ve hiçbir zaman özgürlük mücadelemizden vazgeçmedik. Bizim mücadelemiz sadece Kürt halkının özgürlük mücadelesi değildir. Bu bizim yaşam sebebimizdir. Bizler Türkiye halklarının kardeşçe, özgür ve demokratik bir yaşamı paylaşması için mücadele

ediyoruz" dedi.

Hükümetin Kürt halkının ve Öcalan'ın çözüm ve müzakere talebine de saldırıyla karşılık verdiğini ifade eden Tuncel, eğer çözüm sürecini girilmeyecek, müzakere yapılmayacak deniyorsa bunun belinin yalnızca Kürt halkı için değil tüm Türkiye halkları için çok ağır olacağını ifade etti. Tuncel Kürt halkı ve tüm ezilen halklar olarak her koşulda barış ve demokrasi mücadelesini sürdürmeye devam edeceklerini belirterek "Hiçbir faşist baskı, katliam, özgürlük mücadelesinin önüne geçemez" dedi.

Eylem

Silvan halkıyla dayanışma sloganları atılarak bitirildi.

TOPYEKÜN FAŞİZME DOĞRU MU?

Taylan Işık

Artık bu soru sorulmalıdır ve soru akla geliyorsa demek ki bu soruya yol açacak bir maddi zemin oluşmuş ve belli bir olgunluğa erişmiş durumda.

Bu konudaki emarelere geleceğiz. Ama önce bir tespit yapmak gerekiyor. Dinci faşizm, bu yöndeki ilerleyişini 1 Kasım seçimleriyle birlikte değil, Haziran seçimleriyle, hatta denebilir ki, Haziran seçimlerinden hemen önce başlatmıştı.

Meselenin özü dinci faşizmin katliamlara varan şiddetini, terörünü artırmaması değil. Meselenin özü, dinci faşizmin, devletin yanı sıra faşist baskı ve terörün uygulanmasına karşı-devrimci, dinci, ırkçı tabanı da dahil etmeye başlamış olmasıdır.

Dinci faşist iktidar bu yönde deneme ve girişimlerine Haziran Halk Ayaklanması sırasında başlamıştı. "Eli sopalılar, Palalılar vb" ilk işaretler olarak kabul edilebilir. "%50'yi zor tutuyorum" ifadesi bir hedef, özlemi çekilen yapılmak istenip de yapılmayan bir durumun ifadesi olarak anlaşılmalı.

Dinci faşist iktidar çok istemesine rağmen, Haziran Ayaklanması'nın patlak verdiği zaman diliminde dinci faşist tabanı sahaya süremedi çünkü bunu yapabilecek koşullara sahip değildi.

Ama oradan büyük dersler aldığı ve hazırlıklara başladığı kesin. Osmanlı Ocakları denen örgütün oluşturulması bu hazırlığın bir sonucuydu.

Para, "salam-sucuk" dağıtarak mafya artıklarından, lümpen ve toplumun dip tortusundan kendine bir "vurucu" güç oluşturabildiğini Hürriyet gazetesi baskınından öğrenebiliyoruz. Bunlara "Hitlerin Kahverengi gömlekli" diyebilir miyiz? Bu konuda kesin konuşmak için henüz erken.

Ama bir güç oluşurmaya çalıştığı ve bu gücün tehditkar, saldırgan, buyurgan bir politik çizgi izlediği, tehdit ve korku salarak kendinden yana olmayanları sindirmeye çalıştığı açık. Hürriyet gazetesi baskınından sonra yapılan tehditkar açıklamaların, meydan okumaların başka anlamı yok.

1 Kasım seçimleri bu yoldaki çüret ve cesaretlerini artırdı. Kendilerinden yana olmayan gazeteciler, gazeteler, sermaye kesimleri dahi açıkça ve tüm toplumun duyup öğrenebileceği biçimde tehdit ediliyor.

Kendilerinden yana olmayan sermaye kesimlerinin mallarına, mülklerine el konulacağı açıkça ifade ediliyor. Daha önemlisi, bu söylediklerini pratiğe geçiriyorlar da.

Burada bizi ilgilendiren dinci faşist iktidarın bazı sermaye gruplarının mallarına el koyması değil. Bizim ilgilendiğimiz yan, dinci faşizmin önündeki engelleri temizlemekte gösterdiği çüret, pervasızlık ve kararlılıktır.

Dinci faşist iktidar adına konuşan bir gazetecinin bir sermaye grubu sahibine "dediklerimizi yaparsan, söylediğimiz kişileri isten atarsan sana merhamet edebiliriz" demesi, bu pervasızlığın uç örneğidir.

Bir polisin, gözaltına aldığı bir gazeteciye "Bundan sonra hiçbir şey eskisi gibi değil artık, bunu öğreteceğiz size" demesi bir başka emaredir. Bu cümle basit bir polisin öfkeyle söylediği bir tehdit olarak ele alınmaz. Aksine bu cümle dinci faşist iktidarın zirve katlarında alınan bir takım karar ve temel politikaların izi olarak kabul edilmelidir.

Bu topyekün faşizme gidiş olarak kabul edilebilir mi? Bu konuda kesin düşünce ifade etmek için erken olsa bile belirtilen bu yönde olduğunu rahatça söyleyebiliriz.

Dinci faşist iktidarın -aslında tekeli sermaye sınıfının demek çok daha doğru olur- bu yöneliminin nedenleri var.

Karşı-devrimin kendini tahkim etme ve dinci/faşist kitle tabanını harekete geçirme ihtiyacı duymuş olması sadece ve sadece devrimin gelişimiyle izah edilebilir. Karşı-devrimin bu "birleşmiş" hali, Türkiye ve Kürdistan birleşik devriminin karşısından birleşmiş bir karşı-devrim yaratarak gelişiyor olmasının sonucudur.

Türkiye ve Kürdistan'da bir devrim süreci yaşanıyor. Bu anlaşılmanın ve kabul edilmeden dinci faşist iktidarın topyekün faşizme doğru gidiş emareleri kavranamaz.

Kürdistan'da dörtbaşı mamur bir silahlı ayaklanma yaşanıyor. Devlet güçleri üstün ateş gücüne rağmen bir çok ilçenin merkezine giremiyorlar bile. Devlet o topraklardaki varlığını tank ateşiyle, komando ve özel hareket birlikleriyle sağlayabiliyor.

Türkiye, içten içe kaynayan bir kazan gibi ve ne zaman patlayacağını kimse kestiremiyor. Dinci faşist iktidarın bildiği tek şey, halkın büyük bir kesiminin kendilerinden nefret ettiği. 1 Kasım seçim sonuçları kimseyi aldatmamalıdır; bu gerçek değişmiş değil.

Öyleyse önlem alınmalıdır. Dinci faşist iktidarın bulunduğu önlem, tekeli sermaye sınıfının egemenliğini kanlı yöntemlerle sürdürmek üzere, devlet güçlerinin yanı sıra, kendi kitle tabanını sahaya sürmek.

Alman devleti, yenilen 1918 Devriminden sonra zaman içinde Hitler'i piyasaya sürüp güçlendirecek, arkasından topyekün faşizme başvurarak diktatörlüğünü tarihin bildiği en kanlı yöntemlerle sürdürmüştü.

Türkiye tekeli sermaye sınıfı da, yıllardır başına musallat olmuş ve şimdi çok ciddi bir tehdit haline dönüşmüş olan devrim belasından kesin biçimde kurtulmak için dinci devlet faşizmini güçlendirecek yeni arayışlar içinde.

Sorunu bir kişinin delice ihtiraslarına, deliliğine bağlamak son derece yanlış. Şimdiki yönelimin arkasında tekeli sermaye sınıfı var. Sabancılar, Koçlar vb vb var. Yanı sıra, emperyalist güçlerin doğrudan/dolaylı onayı var.

Bu güçler, giderek güçlenen ve Haziran Halk Ayaklanması'nda ve Kürdistan'da, görüldüğü gibi, pratik biçimler alan devrimin karşısına birleşmiş bir karşı-devrim gücü olarak faşizmin yeni biçimlerine başvurmak üzere harekete geçmiş bulunuyorlar.

Sorunun giderek güçlenen bir birleşik devrime karşı tekeli sermaye sınıfının birleşmiş bir karşı-devrim gücü yaratma arayışı olduğunu kavramayanlar hızlanan gelişmeler karşısında büyük bir şaşkınlık ve moral çöküntüsü yaşıyorlar.

Faşizmi bir tek kalıp ya da tek biçim halinde ele almak ya da statik olacağını düşünmek son derece yanıltıcıdır. Faşizm sanıldan çok daha esnek. Bir biçimden bir başka biçime rahatlıkla geçebilir. Burada önemli olan sorunun özüdür. Sorunun özü, faşizmin anti-komünist karakteri ve tekeli sermaye sınıfının açık kanlı diktatörlüğü olmasıdır.

Faşizmin yıkılması bir devrim sorunudur. Faşizme karşı "demokrasi" denerek burjuva demokrasisini alternatif olarak düşünmek burjuva demokrasisinin faşizme kuluçka koşullarını hazırladığını unutmaktır.

1 Kasım seçimlerinin devrime en büyük katkısı, faşizmin -günlük dille söylersek dinci faşistlerin- sandıkla, yani seçimlerle yıkılmayacaklarını geniş kitlelerin bilincine yerleştirmiş olmasıdır.

KCK'nın 1 Kasım seçimlerini "darbe" olarak nitelmiş olması bu konuda önemli bir işaret olarak kabul edilmelidir. Burada kavramlar üzerinden bir tartışma yürütmek son derece yersizdir. Önemli olan seçimlerin karşı-devrimin bir aleti olabileceğini ve olduğunu görmüş olmaktır.

Faşizme karşı mücadele bir devrim mücadelesi ve faşizmin yıkılması bir devrim sorunu ise, atılması gereken ilk adım iktidar ve geçici devrim hükümeti sorununun ele alınmasıdır. Devrimin toplumsal güçlerinin, Kürt halkının, emekçi sınıfların, Alevilerin, ulusal topluluk halklarının, gençliğin karşısına faşizme karşı mücadelede bir devrim programıyla çıkılmalıdır.

Örgütlü devrimci güçlerin iktidarı hedeflediği ve bunun için ciddi bir hazırlık içinde oldukları geniş kitlelerin bilincine yerleştirilmelidir. Birleşik devrimin temel sorunu, bunun bugüne kadar yapılamamış olmasıdır.

Hızlanan gelişmeleri şaşkınlık, korku, endişe içinde izleyip moral bozukluğu içinde olanlara söyleyeceğimiz şudur: Bu olumsuz duygular geçiği tam kavrayamamanın, durumu bütün yönleriyle değerlendirmenin ve faşizmin güç gösterisinin baskısı altında olmanın sonucudur.

Gerçek durum tam tersidir. Dinci faşist iktidar ve tekeli sermaye egemenliği en zayıf dönemini yaşıyor. Kürdistan'da faşist devlet asker, polis ve özel hareket timlerinden ibarettir. Türkiye'de kitleler dinci faşist iktidardan, dinci faşistlerden nefret ediyor ve 1 Kasım seçim sonuçları bu durumu değiştirmiş değil.

Dinci faşist iktidar topyekün faşizme gidişin arayışı içindeyse bu arayış düştüğü durumdan kurtulma çabasının sonucudur. Dinci faşizm bir biçimden öteki biçime geçişin arayışına keyfi nedenlerden değil eski biçimin işe yaramazlığı nedeniyle giriyor. Ama bunu büyük güç gösterisi, tehditler eşliğinde korku salarak yapıyor.

Devrim güçlenerek sürüyor. Kürdistan halkları özgürlükleri için silahlı ayaklanma halindedir. Onların yolundan gitmek ve devrimin temel sorunlarına çözüm getirmek zaferin yolunu açacaktır.

*****

Ve son bir not: Yıllar önce "Türkiye'de faşizm iç başkalaşım geçirebilir, çözülebilir" sözleriyle emekçi sınıfları tekeli sermaye sınıfı adına aldatan kişilerin bu politik iflase rağmen halen ortalıkta utanmadan nasıl dolaşabildiklerini insan merak ediyor.

"Tarihin en büyük buluşu yapılmış, proleter tip bir devlet yaratılmıştır." V.İ Lenin
#EkimDevrimi98Yaşında

Ortaokul ve liselerde verilecek Değerler Eğitimi derslerinin detayları ortaya çıktı. Değerler Eğitimi Yıllık Planı'nda 'Dua ve ibadet' konusunda öğrencilere 'yağmur duası' üzerinden dua etmenin önemi anlatılacak.

Beyazıt'ta YÖK Protestosunda Gözaltı

Tüm üniversitelerde olduğu gibi 6 Kasım'da öğrenciler, İstanbul Üniversitesi'nde öğrencilerin çağrısıyla YÖK'ün kuruluşunu protesto için, saat 14.00 da Fen-Edebiyat kampüsünde toplandı. Öğrencilerin protestosunu engellemek için üniversitenin tüm kapılarında TOMA, panzer ve otobüsler dolusu çevik kuvvet ve sivil polis yığınağı yapıldığı görüldü.

Öğle saatlerinde toplanmaya başlayan öğrencilerin Edebiyat Fakültesi'nden çıkıp yürüye-

rek Beyazıt'ta yapmak istedikleri basın açıklaması için çıkışa izin vermedi. Öğrenciler Fen Edebiyat Fakültesi bahçesinde toplanmaya başladı. Burada YÖK'ü ve devletin saldırılarını protesto eden konuşma yapıldı; Suruç ve Ankara katliamlarında yitirilenler anıldı.

"Gençlik Yılmayacak Saray Ve YÖK Yıkılacak" yazılı pankart açan, "Katil Devlet Hesap Verecek" yazılı ve YÖK'ü protesto eden dövizler taşıyan öğrenciler, Fen Edebiyat Fakültesi kapısından çıkış yaptı. Polis anons yaparak "Pankartlarınız ve dövizleriniz yasadışıdır kapatınız!" diyerek, aksi halde yürüyüşe izin verilmeyeceğini bildirdi. Öğrenciler dövizleri indirip pankartı topladı. Yürüyüşe geçen öğrencilere bu kez polis "Madem indiriniz şimdi de bize verin" diyerek pankart ve dövizlerin polise teslim edilmesini istedi. Öğrencilerin itirazı üzerine sivil ve çevik kuvvet öğrencilere saldırarak 30'a yakın öğrenciyi yerlere yatırarak tartaklayarak gözaltına aldı.

Polis bu sırada kayıt almak isteyen basın emekçilerine de saldırdı. Bianet Muhabiri Beyza

Kural kimliğini göstermesine rağmen tartaklanarak ve ters kelepçe yapılarak gözaltına alındı, basın emekçilerinin müdahalesi sonrasında bırakıldı. Kural'a kimlik soran ve gösterdiği kimliği çekip askısından koparan polis "Artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak, bunu göreceksiniz, öğreteceğiz size bunu" diyerek tehdit etti.

Çevik kuvvet ve sivil polisin saldırısına uğrayan öğrenciler gözaltına alınırken, 25-30 kişilik bir sivil polis ekibi üniversite içine girdi. Öğrencilerin bir kısmının gözaltına alınmasının ardından öğrenciler üniversite içinde tekrar toplandı.

Merkez kampüsünde toplanan öğrenciler, okul içinde yaptıkları yürüyüşle pankartları ve

sloganlarıyla Merkez kampüs kapısına geldi yeniden. Dışarıda onları bekleyen, desteğe gelenler ise kapının önünde kol kola girerek gelenleri "Katil Polis Üniversiteden Defol!" sloganlarıyla karşıladılar. Ardından "Ankara'nın Hesabı Sorulacak!", "Beyazıt Faşizme Mezar Olacak!" sloganları ile basın açıklamasına geçildi.

Bu sırada polis bu defa da pankartın YÖK protestosu ile bir ilgisi olmadığı gerekçesi ile kaldırılması anonsu yaptı. Tüm anons ve polis ablukasına rağmen pankartla beraber basın açıklamasının ardından topluca, sloganlarla okula giriş yapıldı. Okul içinde sloganlarla, marşlarla Hukuk Fakültesi'ne gelindi.

Eylem sonlandırılarak Hukuk Fakültesi'nde yapılacak panele geçildi.

MKÜ'de 6 Kasım Protestosu

Bu savaş ortamında her gün yeni bir eylemlilik yaşanırken, yeni bir ölüm haberi alınırken, üniversitelerde bu sistemin bir ürünü olan YÖK'ü protesto eylemleri başladı.

5 Kasım'da Mustafa Kemal Üniversitesi (MKÜ) öğrencileri günlerdir çalışmasını yaptıkları YÖK eylemi için saat 12.00'de Ziraat Fakültesi önünde bir araya geldiler. Polis ve ÖGB ise sabah saatlerinden itibaren kampüste adeta bir üs oluşturmuşlardı. Buna karşın öğrenciler bütün hazırlıklarıyla eylemin başlayacağı alandıydılar.

Yürüyüş başlar başlamaz ÖGB'lerin istedikleri güzergahtan gidilmemesi halinde mü-

dahale edeceklerini, yürüyüşü engelleyeceklerini söylemelerine rağmen öğrenciler, kararlı bir şekilde kendi belirledikleri güzergahta yürüyüşlerini sürdürdüler.

Hedefleri olan Barış Alanına doğru döndüklerinde bir kez daha önleri kesilen öğrenciler, uzun süre yapılan tartışmalardan sonra, onların gösterdikleri amfi alanına gitmeyeceklerini, gerekirse yolu kapatarak oldukları yerde basın açıklamasını yapacaklarını açıklayarak basın açıklamasını okudular.

Basın açıklamasından önce Ankara katliamında ölenler nezdinde bir saygı duruşu gerçekleşti. Sık sık "YÖK, Polis, Medya Bu Abluka Dağıtılabilecek", "Üniversiteler Bizimdir Bizimle Özgürleşecek", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Cizre'nin Hesabı Sorulacak" sloganları atıldı.

Basın açıklaması okunduktan sonra buradaki eylemini bitiren öğrenciler, Barış Alanına giderek burada şarkılar türküler şiirler okuyarak eylemlerini bitirdiler.

MKÜ DEVRİMCİ ÖĞRENCİ BİRLİĞİ

Ege Üniversitesinde YÖK Protestosu!

6 Kasım günü Ege Üniversitesi 1 nolu yemekhane önünde toplanan öğrenciler, YÖK'ün kuruluşunu protesto ettiler.

Saat 12.00'de yemekhane önünde toplanmaya başlayan yaklaşık 70 kişilik grubun karşısına 3 otobüs çevik kuvvet, 2 otobüs gözaltı aracı ve 100'ün üstünde sivil polis ve ÖGB konuşlandı.

Bunun üzerine öğrenciler ne yapılması gerektiğini konuşmak için forum düzenlendi. Toplandıkları yerde oturmaya devam eden öğrenciler; türküler söyledi, Yenikapı Tiyatrosu'ndan bir arkadaş oyununu sergiledi ve ardından basın açıklaması okuyan kitle olaysız bir şekilde dağıldı.

İzmir Alsancak'ta düzenlenen YÖK protestosuna polis saldırdı. Aralarında DÖB'lü öğrencilerin de bulunduğu 30'dan fazla öğrenci gözaltına alındı.

"Özgürlük için savaşmak terapidir!" Barcelona'da bir akıl hastanesinin duvarına yapılan yazılama

14 Yaşında İş Cinayeti

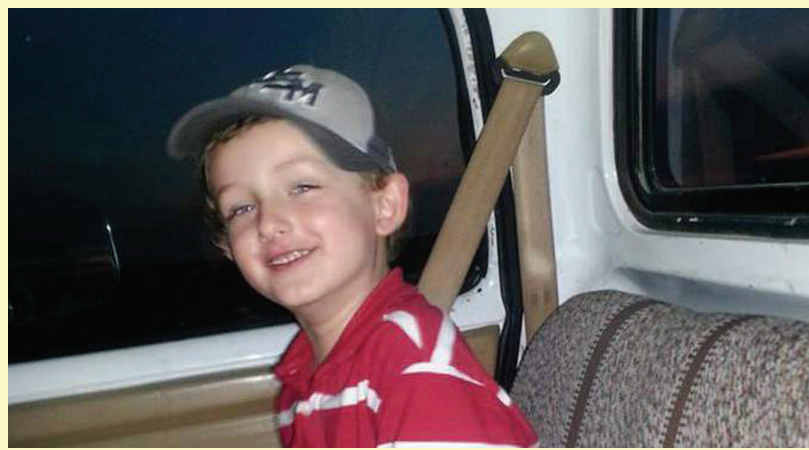

Ankara Mamak'ta inşaatta çalışan 14 yaşındaki Bünyamin Buyun 8 Kasım günü elektrik akımına kapılarak hayatını kaybetti.

Bünyamin Buyun, babası öldükten sonra okulu bırakarak bir inşaatın çay ocağında çalışmaya başladı. Eski olan çay ocağının elektrik kaçıracağı bilindiği halde

Buyun, orada çalıştırılmaya devam edildi.

8 Kasım günü sabah saatlerinde çay ocağının elektrik çarpması sonucu hayatını kaybetti.

ABD'de halka rastgele ateş açmasıyla ünlü polis, bu defa da 6 yaşında çocuğu öldürdü. Louisiana Marksville'de babası ile araçta polis tarafından kovalanan otistik Jeremy Mardis, başına ve göğsüne isabet eden beş kurşunla öldü, babası yaralandı. Polisler açığa alındı.

İstanbul Üniversitesi'nde Taciz

İstanbul Üniversitesi'nde 2 kadın öğrencinin özel güvenlik görevlisi Emrullah Beyaz tarafından tacize, psikolojik şiddete ve silahla tehdide uğramasının ardından okulda protesto gerçekleştirilmiştir.

Bu olayın üzerinden henüz çok vakit geçmemişken, İstanbul Üniversitesi'nde yeni bir taciz daha gündeme geldi. Bu sefer bir öğretim görevlisinin kadın öğrencileri taciz ettiği öğrenildi. Bunun üzerine öğrenciler Edebiyat Fakültesi'nde görev yapmakta olan Doçent Doktor Murat Ali Karavelioğlu'nun resimlerinin bulunduğu afişleri "Teşhir Ediyoruz" başlığıyla duvarlara astı. İstanbul Üniversitesi'nden Kadınlar imzasıyla yapılan açıklamanın metni şöyle:

"İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde Edebiyat bölümünde görev yapmakta olan Doçent Doktor Murat Ali Karavelioğlu, defalarca kadın arkadaşlarımızı taciz etmiştir. Bu durum Dekanlık tarafından bilinmektedir ancak hakkında hiçbir işlem uygulanmayan Karavelioğlu'yla ilgili Dekan Mustafa Özkan'ın yorumu 'Kadınlar kuyruk sallamasına olmazdı' şeklinde olmuştur. Arkadaşlarımızın tacizci güvenlik Emrullah Beyaz tarafından uğradığı tacizin üstünden henüz zaman geçmemişken duyduğumuz bu durum karşısında da fakültemizde yaşanan bu durumun takipçisi olacağız diyoruz. Yaşanan durum ne ilk ne son. Kampüs içinde yaşadığımız tacize, tecavüze; şiddete karşı susmuyoruz ve tacizciyi teşhir ediyoruz. Edebiyatta bugün yaşanan bir durumun özeti. Bunu kısa yazdık önemli olan görselin büyük olması. Edebiyat Fakültesi'ndeki bir doçent yıllardır pek çok kadını taciz ediyor bu durum Dekanlık tarafından da korumalı yapılıyor."

TEŞHİR EDİYORUZ

İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde Edebiyat bölümünde görev yapmakta olan Doç. Dr. Murat Ali Karavelioğlu, defalarca kadın arkadaşlarımızı taciz etmiştir. Bu durum Dekanlık tarafından bilinmektedir.

Ancak hakkında hiçbir işlem uygulanmayan Karavelioğlu'yla ilgili dekan Mustafa Özkan'ın yorumu 'Kadınlar kuyruk sallamasına olmazdı' şeklinde olmuştur.

Arkadaşlarımızın tacizci güvenlik Emrullah Beyaz tarafından uğradığı tacizin üstünden henüz zaman geçmemişken duyduğumuz bu durum karşısında da fakültemizde yaşanan bu durumun takipçisi olacağız diyoruz.

Yaşanan bu durum ne ilk ne son. Kampüs içinde yaşadığımız tacize, tecavüze, şiddete karşı susmuyoruz. ve tacizciyi teşhir ediyoruz

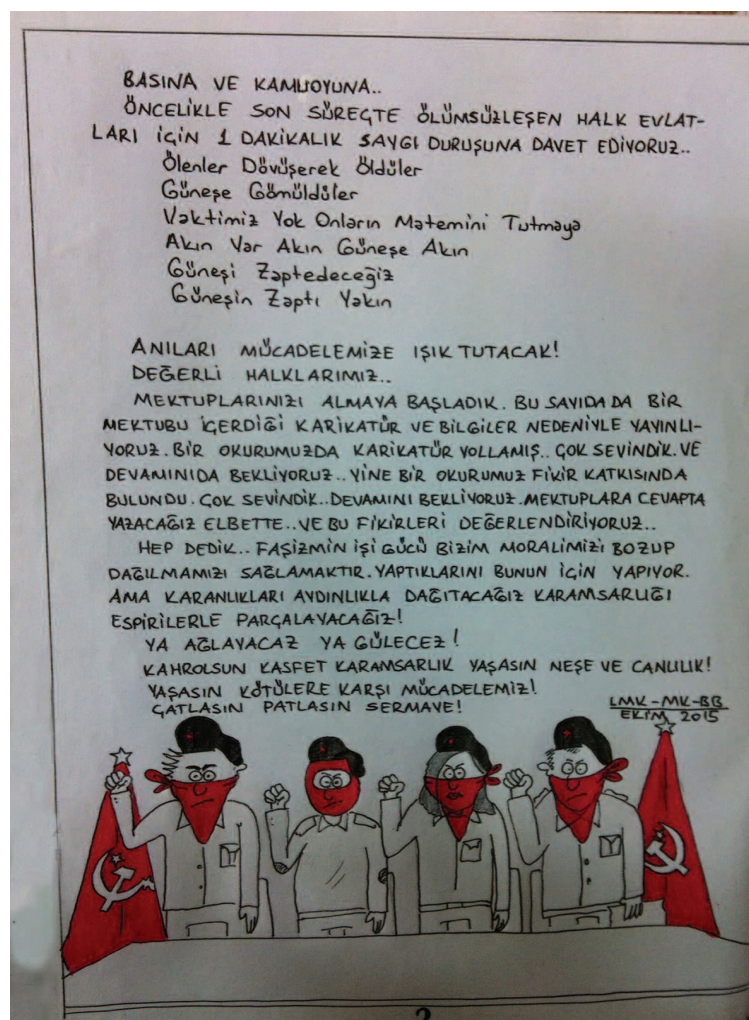
İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ'NDEN KADINLAR

Savaş-Çocuk-Ölüm

Hakkari'nin Şemdinli ilçesindeki Durê (Durak) köyüne bağlı Kampa Dê (Üzümkıran) mezrasında iki çocuk, Durak Karakolu'nun etrafında bulup oynadıkları cismin patlaması sonucu ağır yaralandı.

Dicle Haber Ajansı'nın (DHA) 8 Kasım tarihli haberine göre, köyün yanındaki karakol çevresinde oyun oynayan 11 yaşındaki Menisa Fırat ile 10 yaşındaki Suat Fırat buldukları bir cisimle oynarken, türü bilinmeyen cisim, çocukların elinde patladı.

Patlamanın ardından ağır yaralanan Menisa ve Suat olay yerine giden ambulansla Yüksekova Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı. Ağır yaralanan küçük Suat'ın ellerinin koptuğu, bir bacağına paramparça olduğu ve gözlerini kaybettiği, diğer çocuğun da vücudunun çeşitli yerlerinden ağır yaralandığı bildirildi.

Düşmez Kobane

Uçak düşer
Çocuk düşer
Gökten üç elma düşer
Bir memleket düşer mi?

Yıldırım düşer
Gölge düşer
Yüreğe sevda düşer
Düşmez Kobane

Hükümet düşer
Asansör düşer
Saçlara aklar düşer
Bir memleket düşer mi?

En yiğitler yollara düşer
Kahramanlıklar dillere düşer
Toprağa cemre düşer
Filizlenir yeni yaşam
Düşmez Kobane

Kasım 2014 Elif Can

DEVİRİMCİ RUHU EGEMEN KILMAK

Gürsel Cihan

7 Haziran öncesi iki üç ayı da katarsak, yaklaşık 8 ay süren seçim atmosferi 1 Kasım akşamı bir nihayete erdi. Saldırı olma ihtimaline karşılık HDP'den "Akşam kutlama olmayacak" açıklaması gelmişti ama, 7 Haziran akşamının kutlama havasının yerinde yeller esiyordu zaten. Omuzlar düşmüş, sosyal medyada iltica arayışları başlamış, sosyalistlerin "Bahçeli nerede hata yaptı?" olağanüstü derinlikli seçim tartışmalarıyla birlikte, 2 Kasım sabahı üniversite duvarlarında "Yıkılmadık Ayaktayız" temalı afişler görülmeye başlandı. Doğru ya, yenilmiş de olsan mücadele devam ediyordu.

Eğer ufkunuz sosyal medyayla, üniversitelerle, Kadıköy gibi merkezlerle sınırlıysa göreceğiniz bundan ibarettir. Devrimin gönülsüz yol arkadaşlarının ruh hali sizi de ele geçirmeye başlar. Her şey boşunadır, hatta kendinizi utanç verici "Bu kadar insan boşuna mı öldü?" sorusunu sorarken bile bulabilirsiniz.

Oysa yüzünüzü sosyal medyadan kaldırıp mahallelere çevirdiğinizde, her an sokağa dökülmeye, hatta çatışmaya, hazır insanlarla karşılaşsınız. 1 Kasım akşamı Amed HDP İl Binası önünde toplanan kitle buna bir örnektir. Bir çok yerde buna benzer örneklerin yaşandığını biliyoruz.

Buradan ne sonuç çıkar; "yenilgi" ruh halinin yalnızca devrimin gönülsüz yol arkadaşlarında olduğu sonucu çıkar. Kitleler için seçim, egemenlerle her yerde mücadele etme araçlarından birisiydi, onlar için mücadele devam ediyor. Kürdistan'da ve büyük şehirlerin yoksul mahallelerinde egemen ruh hali bu. Bu, devrimci bir ruh halidir. Üniversitelerde ve merkezlerde eksik olan şey bu ruh hali. Devrimin süslü sözlerinin sıkça yankılandığı bu yerlerde, devrimin ruhu eksik.

Sadece buradan bile bir gençlik hareketinin kendini hangi taban üzerinden şekillendirmesi gerektiğini çıkartmak mümkün; yoksul mahallelere, işçi gençliğe. Sağlam bir gençlik hareketi ancak kendisini böyle bir taban üzerinde inşa ettiğinde oluşabilir. Evet, üniversiteler her zaman daha hareketli oldu, refleks tepkileri daha hızlı örgütledi. Bu onun güçlü yanıydı, ama kendi içine kapandı, o büyük kampüslerden bir türlü çıkmadı. Bu da zayıf yanı. Bu yüzden rüzgar nereye eserse, oraya savruldu. Bir bakmışsınız ki onbinlerce öğrenci akın akın kampüslerden yürüyüş yapmış, bir bakmışsınız ki on kişi bir araya zot gelmiş.

Bu rüzgarlardan etkilenmeyenlerden biri hep yurtsever gençlik oldu. Onların yer aldığı her eylemde, anın ruhuna kapılmayıp, kendi devrimci ruh hallerini baskın kırdıklarını görmek mümkün. Neden? Çünkü, hiçbir zaman kendilerini okulların sınırları arasında kaybetmediler. Çünkü Kürt öğrenciler olarak değil, hep mücadeleden Kürt halkının bir parçası olarak hareket ettiler.

Bu, bir örnek. Benzerinin her yerde, ama özellikle büyük şehirlerde, yaratılması gereken bir örnek, bir ruh hali. Üniversite öğrencileri ile Kürt halkı ve emekçiler arasında, yoksul mahalleler arasında köprüler kurmak, kopmaz bağlar kurmak, iki ırmağı bir nehirde buluşturmamak, işçi gençlerle öğrenciler gençleri yan yana getirebilmek. Üniversite öğrencilerinin üzerine teorik kitaplar okuduğu yaşamı tenefüs edebilmesini sağlamak. Böylece devrimci olanın hep egemen olmasını sağlayabilmek.

Bunun için kendisini asla okul içerisinde sınırlamayan bir öğrenci hareketine, kendisini okulla sınırlamayan öğrencilere, yoksul mahallelerin gençlerinin özne oldukları bu mücadelede öne çıkmalarına ihtiyaç var. İşçi gençlik sadece mahallelerde değil, merkezi eylemlerde de öne çıktıkça savrulmalar sona erecek, devrimci ruh hali her yere nüfuz edecek ve baskın hale gelecektir. İşte o zaman, hiçbir sonucu veya kararın çıkmadığı üniversite forumları sona erecek, hatallık sona erecek, "Bunu yaptık, sırada ne var?" diyen bir gençlik yaratılmaya başlanacaktır.

Devrimin gönülsüz yol arkadaşlarının ruh hali boşuna değil, onlar üzerinde yükseldikleri mücadele zemininde kaybettiler, herkesin "Bu iş seçimlerle olmayacak" dediği bir anda, daha oylar sayılırken "2019'a hazırlanacağız" derken kaybettiler.

Şimdi, bütün nehirler sokağa akıyor, fırtına öncesi hazırlıklar yapılıyor. Genç Leninistler'in kitlelerle bağ kurabilmek, onlara kendileri politikaları anlatabilmek ve devrim için harekete geçirebilmek için önlerinde muazzam bir olanaklar denizi var. Bir devrimci bundan daha fazla ne ister ki?

KOCA AYI ORTADOĞU'DA

Umut Çakır

Her şey iki yıl önce az çok belli olmuştu. 2013 yazında, ABD donanmasına ait iki uçak gemisi ve füze yüklü kruvazörler Suriye karasularına demir atmıştı. Hedefleri bir kaç gün önce Türkiye tarafından dünya basımına duyurulan Şam yönetiminin kimyasal gaz ile yaptığı katliama cevap vermektir. (Bugünlerde, TC'nin bu gazı yapacak malzemeleri gerici çetelere verdiği dair yürütülen bir soruşturmanın kapatıldığı anımsansın) Bu sırada dev Amerikan gemilerinin yanına küçük bir Rus gemisi geldi ve biraz ileride demir attı. Yanki amiraller durumu hiç ciddiye almamış görünüyordular. Kruvazörlerden Tomahawk füzelerini ateşlediler ve füzenin seyrini izlemek için keyifle radarına başına geçtiler. Ama keyifleri uzun sürmedi, füzeler radar ekranından bir anda kaybolmuştu. Sonradan anlaşılacaktı: Ciddiye almadıkları, bir gambottan hallice küçük Rus gemisinde, seyir füzelerinin kontrolünü ele geçiren ve istediği yere yönlendiren bir ekipman vardı. Bütün uçak gemileriyle Yanki donanması Suriye karasularından apar topar kaçtı. Çünkü kendi füzeleriyle vurulmak tehlikesi belirmişti. İşte o gün, Ortadoğu'da dengeleri değiştirecek bazı taşlar yerinden oynamıştı.

İki yıl sonra, bu kez dev gemilerini Suriye limanına yanaştıran Rusya oldu. İki yıllık süre içinde, önce Ukrayna'nın doğusu ve Kırım'ı etki alanına dahil etmiş, bu arada çok sert bir emperyalist ambargoyla cezalandırılmıştı. Yakın tarihte Rusya'nın yaşadığı her ekonomik kriz, komünistleri birinci güç haline getiyordu. Bu yüzden Putin'in dikkat çekici adımlara ihtiyacı artmıştı.

Gerçekte Putin yönetiminin başı, sosyalist dönemin mirası ekonomi ile fena halde dertteydi, böyle bir mirasın şekil verdiği işbölümü ve işbirliği nedeniyle eski sovyet cumhuriyetleri ile sıkı bir ittifaka ihtiyacı vardı. Lakin bu konuda attığı her adım, ABD ve AB tarafından şiddetle engelleniyordu. Putin'in çatışma alanını yaymak, barikatı kendi topraklarının uzağında bir yerde kurmaktan başka şansını görmüyordu ya, bunu tek başına yapması imkansızdı. Ve tam bu sıralarda, ABD-AB'ye karşı bir cephe açmak konusunda gönülsüz davranan Çin'de, kendi tereddütlerini ortadan kaldıracak gelişmeler yaşanıyor.

Çin, sosyalist devlet temeli üzerine giydirilmiş kapitalist piyasa modelinin sonuna gelmişti. Üretim düşüyor, iç piyasa çöküyor, kapasite fazlaları eritilemiyor, buna karşın, grev ve direnişlerin sayısı her ay 2 bin geçmeye başlıyordu. Bu sorulara çözüm için ÇKP iki yola başvurdu: İlki yerel para Yuan'ı devalüe etmekte, böylece ihracat canlanacaktı. Fakat bu adım dünya buhranını derinleştirdi ve ABD'yi deli gibi para basma politikasına devam mecbur bıraktı. Doğrusu bugüne dek, dünya buhranının emniyet sübabı olduğu için (hala önemli bir yatırım alanıydı) Çin'e karşı yumuşak davranan ABD, hemen Japonya ile ve Güney Kore ile askeri tabikatlar yapmaya başladı.

ÇKP'nin ikinci adımı, içerideki hoşnutsuzluğu yumuşatmaya yönelikti. Geçmişte de pek çok kez yaptıkları gibi hemen devrimin mirasına sarıldılar. Devlet ve parti başkanı Xi, kravatlı takım elbiseyi çıkartıp, dünyayı Mao giysileri ile gezmeye başladı. Yetmedi, her nutkunu "Marksizm Leninizm bağımlılık" yeminleri ile noktalamayı ihmal etmedi. Böylece Çin, Rusya'nın şimşekleri üzerine çekecek adımlarına destek için uygun pozisyona gelmiş oldu.

Her biri farklı ulusal çıkarlara sahip güçlerin, belli bir düzende konum almalarını, ittifaklar kurup saflaşmalarını sağlayan bir genel rejisör halihazırda sahnedeydi: Küresel iç savaş. Dünyanın her köşesinde, emekçilerle egemen sınıf arasında bir çatışma yaşanıyor. Ayaklanmalar, devrimler, bölgesel savaş ve iç savaşlar, kendi karmaşalarından gelip geçici ögelerinden arındığında, küresel iç savaşın cephelerini oluştururlar. İşte bu nedenle kendi özel ulusal çıkarları için ABD ve AB'ye karşı attıkları adımlarda Rusya ve Çin, kimi zaman küresel iç savaşın aktörleri arasında kesin bir seçim yapmaya zorlanıyor.

Çin, Güney Amerika'da kendini gösterebilmek için Küba, Venezuela, Uruguay, Ekvator hükümetleri ile sıkı ilişkiler geliştireyorken, Rusya da Donetsk-Luhansk'ın komünist milislerine kol kanat germek zorunda kalıyor. Aynı senaryonun bu kez Ortadoğu'da hayat bulmasına şaşmamak lazım.

Çin'den diplomatik ve ekonomik destek aldığı belli olan Rusya'nın Ortadoğu'ya dönüşü, sarsılan tüm dengeleri yeniden kuracak kadar güçlüydü. İŞİD ve diğer vahşet çetelerine öyle etkili vuruşlar yaptılar ki, neredeyse bir senedir bölgeyi bombalayıp duran ABD'nin, gerçekte İŞİD'le savaşmadığı ortaya çıktı. Emperyalistlerin Suriye'deki son büyük piyonları düşmek üzere. Bu yüzden ABD, oyunda kalabilmek için alalecele, kimsenin dışının kovuğuna yetmeyecek 50 ton mühimmatı YPG'ye gönderdi.

Emperyal (ve de Osmanlı) fantaziler yerine, Suriye'ye gerçekliğin pencesinden bakan biri, Rojava'yı denklemin en başına oturtur. Putin de öyle yaptı. Birleşmiş Milletler kürsüsünden, İŞİD'e karşı tek gerçek savaşı yürüten Kürt milisleri övmekten geri durmadı. Yetmedi, bizzat Esad'ı kendi ayağına, Moskova'ya getirerek O'na, YPG ile ittifak konusunda telkinlerde bulundu. Denklem basitti: Ortadoğu'da ABD-AB emperyalizmini köşeye sıkıştırmak isteyen, İŞİD belasını yok eder, İŞİD'i yok eden ise hem Suriye hem Irak, hem de Lübnan üzerinde söz sahibi olur.

Küresel iç savaşın alabildiğine karmaşık Suriye cephesinde yer alan devrimci halkçı güçler, yeni kurulan bu yeni dengelerin sonucu olarak ön plana çıkmaya başladı. Tel Abyad (Gire Spi) özerkliğini ilan edebildi; ayrıca Arap-Kürt-Asuri vb. halkların örgütlü güçleri, Suriye Demokratik Güçleri altında toplanarak, Suriye iç savaşının güçlü bir aktörü olarak belirdiler.

Akılda kalan sorular yok değil. Esad gücünü yeniden kazandığında Rojava'ya yok etmeye girişmeyecek mi? Buna kuşku yok, ama o gücü tekrar kazanabilmesi ya imkansız ya da en kötü ihtimalde bile, uzunca bir zamana ihtiyacı olacaktır. Şimdilik, Rojava'ya karşı kayıtsız kalmayı tercih edecektir. Çünkü Rojava'ya yapılacak Rusya destekli bir Esad saldırısı ABD'yi yeniden oyuna dahil edebilir.

Rusya'nın küresel iç savaşta emekçi sınıflardan yana tutum belirlediğini iddia edecek değiliz. Keza, bugün Suriye iç savaşına dahil olmasının ardında, burada zafer kazanabilecek vahşi selefî çetelerin, ikinci hedeflerinin Kafkasya olacağı endişesi, önemli bir rol oynuyor. Fakat kendi ulusal çıkarları için ABD-AB'yi geriletmeye hedefli her Rus adımı, ortaya devrimin doldurabileceği boşluklar çıkartıyor. Şimdi Rojava'nın her açıdan askeri, siyasi ve diplomatik güç kazanması, bu boşluk üzerine şekilleniyor.

Türkiye ve Kürdistan devriminin artçı cephesi, Rusya'nın adımlarıyla güç devşirirken, tersinden, TC en önemli dış politika dayanağını kaybediyor. Ortadoğu'nun karşı-devrim üssü olması misyonu için açılan cömert krediler, bundan böyle hızla kurumaya yüz tutacaktır. Bu durumun yaratacağı ekonomik yıkım bir yana; İŞİD'i kovalayıp Esad'a eşit güç (mütegalibiyet) koşullarını kabul ettirebilmiş 3 milyonluk Rojava'nın, 25 milyonluk Kuzey Kürdistan halkına kazandıracağı umut, özgüven ve zafere dair kesin kanaat ise, birleşik devrimimizin kaldıracı olacaktır.

Ekim Ayında 143 İş Cinayeti

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi, Ekim ayı iş cinayetleri raporunu yayınladı ve tarım, inşaat, taşımacılık, maden, belediye, metal, büro, sağlık, konaklama alanlarında en az 143 işçinin hayatını kaybettiğini söyledi.

İşçiler, kamu çalışanları, işçi aileleri, doktorlar, mühendisler, akademisyenler, gazeteciler, hukukçular ve onların örgütlenmelerinin oluşturduğu bir emek örgütü olan İSİG Meclisi, 2015 yılının ilk on ayında yaşanan, haberdar olunulan iş cinayetlerini de şöyle sıraladı:

Ocak ayında en az 128 işçi, Şubat ayında en az 85 işçi, Mart ayında en az 140 işçi, Nisan ayında en az 135 işçi, Mayıs ayında en az 167 işçi, Haziran ayında en az 155 işçi, Temmuz ayında en az 172 işçi, Ağustos ayında en az 160 işçi, Eylül ayında en az 176 işçi, Ekim ayında ise en az 143 işçi... Böylece 2015 yılının ilk on ayında iş cinayetlerinde en az 1461 işçi can vermiş

oldu.

Ekim ayında güvencesiz çalışmanın hakim olduğu inşaat, tarım ve taşımacılık işkollarında yoğunlaşan iş cinayetlerinde yaşamını yitiren 143 emekçinin 122'si işçi, memur statüsünde çalışan ücretlilerden; 18'i çiftçilerden/küçük toprak sahiplerinden ve 3'ü esnaflardan olmak üzere 21'i kendi nam ve hesabına çalışanlardan oluşuyor...

Ama bu listelere, meslek hastalıklarına bağlı iş cinayetlerinden hayatını kaybedenler dahil değil. İşyerinde çalışma

koşullarından dolayı kalp yetmezliği, solunum hastalıkları vb. nedenlerden hayatını kaybedenler, iş cinayeti listelerine giremiyor henüz.

Ekim ayında iş cinayetlerinde 9 kadın ve 134 erkek işçi can verirken, bunların 1'i çocuk, 40'ı da 51 yaş üzeri işçilerdi; 2'si de göçmen işçi idi.

İSİG Meclisi açıklamasında, yeni seçilen TBMM'den acil işçi sağlığı önlemleri talep ediyor.

- 1- İş cinayetlerinin sorumlusu siyasiler, patronlar, bürokratlar yargılanmalıdır...
- 2- İşçi sağlığı ve iş güvenliğinin sağlanmasının en temel unsuru işçilerin sendika seçme özgürlüğüdür. İşçiler üzerinde örgütlenme özgürlüğüne dair her türlü baskı sona ermelidir...
- 3- İşyerlerinde işçi sağlığı ve iş güvenliği kurulları kurulmalı, varolanlar işler hale getirilmeli ve en az yarısını işçiler oluşturmalarıdır...
- 4- Başta taşeronlaştırma olmak üzere tüm güvencesiz çalıştırma biçimleri yasaklanmalıdır...

Türk Telekom İşçileri İş Bıraktı

Türk Telekom'a bağlı ART isimli taşeron firmasında çalışan işçiler, haklarını alamadıkları için iş bıraktı.

Anadolu Yakası'nda farklı semtlerde çalışma yürüten işçiler Sultanbeyli-Pendik sınırındaki mesire alanında 28 Ekim günü bir araya geldi.

Anadolu yakasındaki müdürlüklerde teknik personel olarak çalışan yüzlerce işçi, haklarını alamadıklarını, verilen sözlerin tutulmadığını, almakta oldukları ücretlerle yaşamlarını sürdüremediklerini ve bu nedenle iş bırakma eylemi başlattıklarını belirttiler ve talepleri karşılanana kadar sürdüreceklerini söylediler.

Yaklaşık 200 araçla mesire alanına gelen yüzlerce işçi, burada, maaşlarından yasal olmayan kesintilerin yapıldığını da belirtti.

İşçiler çalışanların cep telefonlarına "Merhabalar, çalışmış olduğunuz müdürlüklere mail atılarak 15.00'e kadar çalışan ve çalışmayan listeleri istenmiştir. Bu mesaj son uyarı niteliğinde olup ivedi bir şekilde işbaşı yapmanız ve müdürlüğünüzdeki listeye adınızı yazdırmanız gerekmektedir. 15.00'de gelecek listeye göre çalışmayan personellerin tamamının İş kanununun 25./II-g maddesi gereğince çıkış işlemleri gerçekleştirilecektir. Çalışmamakta kararlı olan personeller Sarıgazi veya Dolayoba santrallerine gelerek üzerlerine zimmeli olan ne varsa (Araç, Tablet, Ölçü cihazı Vs.) derhal teslim etmeleri gerekmektedir. Aksi takdirde bu teslimatların bugün yapılmaması durumunda da firmamız suç duyurusunda bulunacaktır. ART" mesajı gönderildiğini söylüyor.

Yapılan haksızlıklara itiraz eden bazı arkadaşlarının daha önce işten çıkarıldığını aktaran işçiler, bu nedenle haklarını elde etmek için toplu olarak iş bırakma eylemi başlattıklarını söyledi.

Telekom işçileri, 29 Ekim günü de Türk Telekom'un Acıbadem'deki Genel Müdürlük Binası önünde eylem yaptı. Görüşmede taleplerinin karşılanması konusunda olumlu yanıt alamayan işçiler, işten atılan arkadaşları işlerine dönmeye kadar ve haklarına ilişkin diğer talepleri kabul edilinceye kadar eylemlerinin süreceğini belirtti.

Genel Müdürlük önüne araçlarıyla konvoy şeklinde gelen işçiler "Kıraklı

Köle Olmayacağız" pankartı açtılar ve taşeron çalışmayı protesto eden ve haklarına ilişkin taleplerinin yer aldığı dövizler taşıyarak "Kıraklı Köle Olmayacağız", "Türk Telekom Uyuma Haklarımızı Unutma", "Baskılar Tehditler Bizi Yıldırılmaz", "Birleşe Birleşe Kazanacağız" sloganları atıldılar.

İşçiler adına Emrullah Sarıca bir açıklama yaptı. Türk Telekom ve ART yetkilileriyle daha önce de görüşmelerde bulduklarını, fakat sorunlarının çözülmesi yönünde adım atılmadığını belirten Sarıca, taşeron firmada çalışmakta olan yaklaşık 470 işçinin haklarını alamadığını, maaşlarından sürekli olarak keyfi şekilde kesintiler yapıldığını, işçiler arasında maaşlarda farklılıklar bulunduğunu ve ödemelerin geciktirildiğini, kullandıkları teçhizatların arızalanması durumunda işçilerden kesildiğini belirterek taleplerini sıraladı. Arkadaşlarının işe iade edilmemesi ve taleplerinin kabul edilmemesi durumunda hizmet verme koşullarının ortadan kalkacağını tüm Anadolu Yakası işçileri olarak hizmeti durdurmak zorunda kalacaklarını da belirterek "Bizleri buna mecbur bırakmasınlar" dedi.

Yapılan açıklamaların ardından işçiler aralarında temsilciler belirleyerek Türk Telekom Anadolu Yakası Bölge Müdürlüğü yetkilileri ile görüşmeye girdi. Görüşmenin ardından açıklama yapan temsilci işçiler Türk Telekom yetkililerinin işçilerin taleplerinin haklı olduğunu ve işlerine geri dönmelerini ve sorunlu çözümü için ART yetkilileriyle görüşeceklerini, fakat ART yetkililerinin de işten atılan işçilerin geri alınması konusunda net bir tavır olmadığını ve araçların santrallere teslim edilmediği halinde hukuki yola başvuracağını belirttiklerini aktardı.

İşçilerin kendi aralarındaki konuşmaları sırasında bir işçi gelerek işten atıldığını ve işbaşı yapılmadığını belirtmesi üzerine işçiler, işten atılan arkadaşları konusunda net bir cevap alınması için ikinci bir görüşme yapmaya gitti.

Bu arada ART yetkilileri de çağrıldı. Türk Telekom ve ART yetkilileri arasında yapılan görüşme sonrasında işçi temsilcileri tekrar görüşmeye gittiler.

Yapılan görüşmeden çıkan işçiler ART firmasının iyi niyetli olmadığını anladıklarını, talepleri kabul edilinceye kadar eylemlerini sürdürme kararı aldılar.

İşçiler sloganlarla bir süre eylemi sürdürdüler ve hep birlikte aldıkları karar üzerine araçlarını santrallerine teslim etmek ve yarın sabah tekrar eyleme devam etmek üzere karar alarak genel müdürlük önünden ayrıldılar.

10 İşçinin Öldüğü Torunlar'a Hürriyet'ten İki Ödül

Doğan Medya Grubu bünyesindeki Hürriyet'in düzenleyicisi olduğu 'City Awards' yarışmasında, Mecidiyeköy'de 10 işçiye mezar olan asansör faciasının yaşandığı Torunlar Center projesinin sahibi Torunlar GYO, iki ödüle birden layık görüldü. Torunlar GYO Yönetim Kurulu Başkanı Aziz Torun da yarışmanın jürisinde idi.

Torunlar Center'daki asansör faciasına ilişkin bilirkişi raporunda "Torunlar GYO-Torun Yapı-Torunlar Gıda Proje ortaklığının idari ve teknik sorumlularının kazada kusurlu oldukları kanaati oluşmuştur" denilse de, savcılık Torunlar GYO yönetimi hakkında takipsizlik kararı vermişti.

Yarışmanın düzenleyicisi Hürriyet, yaşanan iş cinayeti sonrası 8 Eylül 2014 tarihindeki sayısında "Ölümüne Devam" manşeti atışırken bugün ödül vermesi, burjuva medyanın ikiye bölünmüşlüğüne güzel bir örnek oldu.

Munzur Su'da Grev Var

Toplu sözleşme talepleri kabul edilmeden Munzur Su işçileri, fiili greve çıktı, yönetime kurulu işçileri işten atılmakla tehdit etti.

Gıda-İş Sendikası üyesi işçiler ile Munzur Su arasında devam eden TİS görüşmelerinde ücret zammı, ikramiye, yakacak ve gıda maddeleri ile ilgili anlaşmaya varılmayınca, işçiler açlık sınırı altındaki ücretlerinin yükseltilmesi için 28 Ekim günü üretimi durdurdu.

Fiili greve çıkan işçilerin %70'inin asgari ücret seviyesinde ücret aldığını belirten Gıda-İş Sendikası, işçilerle dayanışma için:

"Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerinde

ücret zammı konusunda anlaşma sağlanamaması üzerine üyelerimiz üretimden ve birliklerinden gelen gücünü kullandı. İşçilerin tam katılımının sağlandığı grev bugün itibarıyla başladı. İşçilerin talepleri doğrultusunda yönetim tarafından bir adım atılmadığı ve TİS imzalanmadığı sürece haklı direnişimiz devam edecektir. İşçilerimizin kararlılığı ve Dersim kamuoyunun desteği ile en yakın zamanda sonuç alacağımıza inanıyoruz. Tüm Dersimlileri dayanışmaya çağırıyoruz." çağırısı yaptı.

Munzur Su AŞ Yönetim Kurulu'nun kendilerini oyaladığını belirten işçiler, başta ücret artışı olmak üzere talepleri kabul edilene kadar mücadelede kararlı.

9. Günde İşten Atmalar

Munzur Su AŞ yönetimi, grevin 9. günü olan 5 Kasım'da, 2'inci sendika işyeri temsilcisi toplam 7 işçiyi işten attı. İşten atıldıklarını SMS yoluyla öğrenen işçilere, "devamsızlık, görevi yapmamakta ısrar ve kanun dışı grev" işten atma gerekçesi gösteriliyor.

Yönetimin bu uygulamasıyla grevi kırmak olduğunu söyleyen işçilere, Dersim halkı da büyük destek oluyor.

Tüm Bel Sen Sürgünleri Protesto Etti

10 Ekim günü Ankara'da yaşanan katliamın ardından yas nedeniyle Tüm Bel Sen üyeleri de iki günlük iş bırakma eylemi yaptı. Fatih Belediyesi iş bırakma eylemini yapan 7 Tüm Bel Sen üyesi hakkında soruşturma açarak sürgün etti. Tüm Bel Sen İstanbul Şubelerine bağlı üyeler 4 Kasım günü Fatih Belediyesi önüne yürüyüş yaparak soruşturmanın geri çekilmesi ve sürgüne gönderilen arkadaşlarının görevlerine iadesini istedi.

"Katliam Yapmak, Öldürmek Serbest, Yas Tutmak, Katliama Karşı Eylem Yapmak Yasak", "Basınlar Sürgünler Soruşturmalar Bizi Yıldırılmaz" pankartları açılarak yapılan eyleme Belediye İş Sendikası

yöneticileri ve HDP üyeleri de destek verdiler.

Tüm Bel Sen İstanbul Şubeleri üyeleri eyleme Ankara'da yaşamını yitirenler için yaptıkları saygı duruşu ile başladı.

Tüm Bel Sen Genel Başkanı Ömer Salih Erol, konuşmasında 10 Ekim'de Ankara'da düzenlenen barış mitinginde yaşanan bombalı saldırıda 102 kişinin yaşamını yitirdiğini hatırlatarak KESK, DİSK, TMMOB ve TTB'nin düzenlediği iki günlük iş bırakma eylemine katılan üyeleri hakkında soruşturma açıldığını ve sürgün kararı verildiğini belirtti.

AKP iktidarına seslenen Erol "Siz de iki günlük yas ilan etmişsiniz. Bunda samimi miydiniz?" dedi.

Basın açıklamasını ise Tüm Bel Sen 1 Nolu Şube Başkanı Kadri Kılıcı yaptı. Ankara'da yaşanan katliamı kınamak ve yaşamlarını yitirenleri anmak için iki günlük iş bırakma eylemi gerçekleştirdiklerini belirten Kılıcı, İstanbul Büyükşehir Belediyesi ile Fatih Belediyesi'nin, yaşanan bu vahşete karşı tepkisini ortaya koyan çalışanları hakkında soruşturma açtığını aktardı.

Haklarında soruşturma açılan Tüm Bel Sen üyesi 7 arkadaşlarının Kaymakamlığa sürgün edildiğini söyleyen Kılıcı, "Hem katliamın mağduru olmak hem de soruşturmayla uğramak esef vericidir" diyerek tepkilerini dile getirdi. Kılıcı 7 arkadaşları hakkında açılan soruşturmanın gerçi çekilmesini ve eski görevlerine iade edilmelerini istediklerini belirtti.

Mersin Şişecam'da İşçiler İşyerini Terk Etmiyor

Mersin'de Kristal-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu Şişecam'a bağlı Anadolu Cam, Paşabahçe ve Trakya Cam Fabrikalarında çalışan işçiler, Şişecam AŞ'nin 200'e yakın cam işçisinin işten atma kararından geri adım atmaması üzerine işyerini terk etmeye eylemlerine başladı.

Üretimin devam ettiği fabrikalarda 2 Kasım sabahı 24-08 vardiyasından çıkan işçiler işyerini terk etmedi. 30 Ekim günü de 2 saatlik işyeri terketme eylemi yapan işçiler, Şişecam yönetimiyle yapılan görüşmelerde olumlu hiçbir adım atılmadığını ve eylemlerin önümüzdeki günlerde devam edeceğini söylemişti.

Mersin Paşabahçe'de 31 işçinin, Mersin Ambalajda da 49 işçinin kendi istekleriyle işten ayrılmak istediklerini söyleyen Kristal-İş Genel Başkanı Bilal Çetintaş, işten çıkmayı kabul etmeyen diğer işçilerin atılmaması için görüşmelerin de sürdüğünü söylüyor. Çetintaş, Mersin'in yanı sıra Eskişehir'deki fabrikada da bir firmanın kapandığını, Aralık ayında Gebze'de de bir firmanın kapatılacağını ve bunun işten atmaları gündeme getireceğini söylüyor.

Yapılan eylemlerin sonucu ola-

rak 5 Kasım günü yönetim sendikayla bir toplantı yaptı. Bununla ilgili işçilere açıklama yapan sendika Genel Başkanı Bilal Çetintaş, Anadolu Cam fabrikasından 49, Paşabahçe fabrikasından ise 31 kişinin kendi isteğiyle ayrılmayı kabul ettiğini, patronların Paşabahçe'den ek olarak 27 kişiyi daha atacağını açıkladı. Bu açıklamaya tepki gösteren işçiler, Çetintaş'ın arabasını yumrukladı, arkasından şişe fırlattı.

Çetintaş'ın fabrikadan ayrılmasının ardından işçiler bundan sonra ne yapacaklarını konuşmak üzere toplantı yaptı ve isteği dışında işten atılmak istenen 27 işçinin işe geri alınması için işyerini terk etmeye eylemine devam etme kararı aldılar. "Direne Direne Kazanacağız", "Yaşasın İşçilerin Birliği", "Yılgınlık Yok Direniş Var" sloganlarıyla kararlılıklarını dile getiren Paşabahçe işçilerinin mücadelesine Anadolu Cam fabrikası işçileri de destek verdi.

Eskişehir Arçelik'te 200 İşçi İşten Atıldı

Eskişehir Arçelik'te satışların azalması nedeniyle daralmaya gidildiği gerekçe gösterilerek 1 Kasım akşamı 200 işçi işten atıldı.

Eskişehir Arçelik yönetiminin işten çıkardığı işçilerin tamamına yakınının Türkiye Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası üyesi ya da üyelerle day-

nışma içindeki işçilerden oluştuğu belirtilen açıklamada, Arçelik yönetiminin kış yaklaşırken, önceden bir bildirim, toplantı veya açıklama yapılmaksızın SMS'lerle işçilerin işlerine son verilmesine tepki gösterildi.

Eskişehir Arçelik'te yetkili sendikanın Türk Metal olduğu ve işten at-

malara karşı hiçbir tepki verilmediği gelen bilgiler arasında.

İşten atmalara karşı sendikanın girişimiyle hukuki sürecin başlatılacağı ve bu karara karşı mücadele edileceği ifade edilerek tüm emek dostlarının Arçelik işçileriyle dayanışma içinde olması çağırısı yapıldı.

Lufthansa'da Grev

Alman havayolları şirketi Lufthansa'da kabin görevlileri, 6 Kasım'da greve gitti.

Bağımsız kabin görevlileri sendikası UFO, toplu sözleşmedeki anlaşmazlıklarla ilgili sonuç alınmadığı için grevden başka seçenek kalmadığını söyleyerek, şirket yönetiminin sendikadan önerisinin kabul edilmediği durumunda başka kabin personeli istihdam etmeyeceği tehdidinde bulunduğunu bildirdi. Sendika, ücretlere zam ve emeklilik ödemelerinin iyileştirilmesini talep ediyor.

UFO'nun grevinden Düsseldorf ve Frankfurt hava limanları etkilenirken, iki günde 520 uçuş iptal edildi. Lufthansa, uçuşları iptal edilen yolcuların otel masraflarını karşıladı.

Lufthansa çalışanlarının Frankfurt ve Düsseldorf'da yaptığı grev 7 Kasım gecesi 23.00'e kadar sürdü.

Türkiye'nin En Büyük Bakır Madeninde Grev

Rize Çayeli'nde Madenli Belde-si'nde bulunan Çayeli Bakır İşletmelerinde işçiler, toplu iş sözleşmesinde %0 zam önerisini kabul etmeyerek greve başladı.

30 Ekim günü Türkiye'nin en büyük bakır madeni olan Çayeli Bakır İşletmeleri'nde Türkiye Maden İşçileri Sendikası'nda örgütlü 320 işçi greve başladı.

Çayeli Bakır İşletmelerinde gece vardiyasında çalışan işçilerin mesaiden çıkmasının ardından diğer işçilerin de saat 08.00 sıralarında tesis önünde toplanmasıyla grev ka-

rarı uygulamaya konuldu.

3 2 0 işçi, sendika yeleklerini giyerek, Türkiye'nin en büyük bakır madeninin girişinde beklemeye başladı.

"Bu İşyerinde Grev Vardır" pankartı asan madenciler adına açıklama yapan Türkiye Maden İşçileri Sendikası Bölge Başkanı Zekeriya Gültekin, patronun gelecek 3 yıl için sıfır zam teklifi üzerine greve çıktıklarını belirterek, geçmiş yıllarda yapılan grevlerin bazı girişimlerle kırıldığını hatırlattı.

Bakır madeni önünde bekleyişi sürdüren işçiler daha sonra Çayeli Bakır İşletmeleri önünde tulum eşliğinde horon oynadı, türküler söyledi. İşçiler, talepleri kabul edilene kadar

grevi sürdürmekte kararlı ve patron 'Gelin görüşelim' diyene kadar da grevi sürdüreceklerini söylüyorlar.

İşçiler, "Şirketimizin ekonomik bir sorunu varsa cami cami dolaşıp para toplarız ama yok. Kârdan zarar ediyoruz diye geliyorsa önümüze hiç gelmesinler" diyor

Greve Karşı Lokavt

7 Kasım günü Çayeli Bakır İşletmeleri işçilerinin grevini "lokavt"la cevapladı, "Şirketimiz, elinde olmayan nedenlerle 9 Kasım 2015 itibarıyla lokavt uygulama kararı almış bulunmaktadır" dedi.

Maden-İş Sendikası Bölge Başkanı Zekeriya Gültekin ise greve devam edeceklerini duyurarak, talepleri karşılanıncaya kadar mücadeleye devam edeceklerini söyledi.

Denetim Olmayınca...

Adalet Arayan İşçi Aileleri, Galatasaray Meydanı'nda Vicdan Ve Adalet Nöbeti'nde 45. kez iş cinayetlerine dikkat çekti.

Bu haftaki eylemde 17 Ağustos 2014 tarihinde henüz 26 yaşındayken karaciğer yetmezliğinden yaşamını yitiren Zafer Açıkgozolu'nun hikayesi anlatıldı. Hastanede dahi işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin alınmaması nedeniyle işçilerin yaşamlarını yitirdiklerine dikkat çekildi.

Basın açıklamasını Sinem Emir okudu. Ekim ayında en az 143 işçinin, Kasım ayına kadar ise 2015 yılında 1461 işçinin iş cinayetinde yaşamını yitirdiğini belirten Emir, Ankara'da barış mitinginde yaşamlarını yitirenleri anarken, "emekçiler çalışırken de haklarını ararken de öldürülmeye devam ediyorlar. Biz bunlar olmasın diye Vicdan ve Adalet Nöbeti'ne başladık ve devam ediyoruz" dedi.

Sinem Emir ilk olarak Zafer Açıkgozolu'nun karaciğer yetmezliği ile mücadele ederken yazdığı mektubu okudu.

Büyük bir çabayla metanetini korumaya çalışan baba Açıkgozolu, gözyaşlarını tutamadı. "Bu taşeron işçilikte alınmayan önlemler, denetimler olunca acımız çok büyük oluyor. Başka canlar yanmasın diye bütün çabamız acımız dinmiyor" dedi. Akman baba Açıkgozolu'nu daha fazla üzmemek için olayın yaşandığı hastanede yine taşeron işçi olarak çalışan Taş-İş-Der üyeleri Cemal Bilgin ve Remziye Örs'e sorular yöneltti.

Cemal Bilgin, "Zafer bizim arkadaşımızdı, olayın acı yanı, bizlerin en eski hastanelerden birinde, hekimlerin, profesörlerin, hukukçuların olduğu bir üniversite hastanesinde olmamız ve burada bile işçi sağlığı ve iş güvenliğimizin olmayışı. Zafer arkadaşımız bir üniversite hastanesinde görevi olmayan bir işi yapmaya zorlandı, hastalandı hastane, üniversite kabul etmedi. Öldü yine kabul etmedi. Bir denetim yok. Biz kime şikayet edelim" dedi. Yerde sıralanmış iş cinayetinde yaşamını yitirenlerin resimlerini gös-

teren Bilgin, "Bakin bu resimlerdeki işçi arkadaşlarımız eğer işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemi alınmış olsaydı, işyerlerinde denetim olsaydı, şimdi hayatta olacaktı" diyerek Çapa Hastanesi'ndeki taşeron çalışma sistemine isyan etti.

Remziye Örs ise "Bizler her gün azar azar, birer birer ölenler ve görülmeyenleriz. Çünkü hastanede işçi sağlığı ve iş güvenliği eğitimleri verilmiyor. Bizlere verilmeyen İSİG eğitimi belgeleri verildi. Tüm uyarılarımıza rağmen hala bizlere eğitim verilmiyor ve fakülte yönetimi buna gerek olmadığını söylüyor. Bizler taşeron işçileriz, birden değil, ama her gün azar azar ölen işçileriz. Bizler görülmeyen emek, duyulmayan ses, yok sayılan işçile-

riz. Ve bir kez daha emek ve meslek örgütlerine sesleniyorum. Bizler vardık, varız ve hep varolacağız. Mücadelemizi de sürdürüreceğiz" dedi.

Ardından İstanbul Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde Göğüs Hastalıkları Anabilim Dalı'ndan Dr. Coşkun Canvar söz aldı ve süreci özetledi: "Arkadaşımız işçi sağlığı ve iş güvenliği eğitimi de almamış eline çöpleri toplarken enjeksiyon iğnesi batıyor. Ve buna dair bilgisi olmadığı için ne yapması gerektiğini bilmiyor. Eğer bu eğitimi almış olsaydı, gerekli muayeneyi yaptırabilirdi ve ölen alabilirdi."

Bunun dışında arkadaşımız görevi olmayan bir işi yapmaya zorlanıyor. Bir hastanede aşırı yağmur nedeniyle sel yaşıyor. Ve evrak deposunu su basması nedeniyle arkadaşımız, çıplak elle lağım logar kapağını açarak temizlemek zorunda bırakılıyor. Kapağı açtığında tüm lağım suyu üzerine fışkırıyor. Rahatsızlanmasının ardından hastanemizde tedavi görmiyor ve başka bir hastaneye götürülmek zorunda kalıyor. Tüm bu ihmaller zinciri nedeniyle karaciğer yetmezliğine yakalanan arkadaşımızı kaybettik."

DEMOKRASİCİLİK OYUNU

Ali Varol Günel

Günler, aylardır içimizi kaldıran seçim parodisi sona erdi ermesine ya, "zengin malı züğürdün çenesini yorarmış" misali, seçim üzerine tartışmalar, daha bir süre devam edecekmiş gibi görünüyor.

Özellikle seçimlerden büyük bir beklentisi olan, "parlamenter ahmaklık" hastalığına yakalanmış kesimler, yaşadıkları hayal kırıklığının etkisinden bir süre daha kurtulamayacaklarmış gibi görünüyor.

Yani bir süre daha, "AKP bu kadar oyu nereden aldı?" sorgulamalarına ve hemen arkasından gelen karamsar yorumlara tanık olacağız. Tabii bu arada, halktan kopuk, elitist yorumlarla, Aziz Nesin'in kullandıkları da cımlatılıp, halkın yüzde kaçının "ahmak" vb olduğuna dair inciler de ortalık yere saçılmaya devam edecektir.

Bu bir yana, ortada bir de "demokrasıcilik" oyunu var ki, sanki yüz yıllardır tekrarlanıyor ve ege-menler, her defasında bu oyuna dahil edecek birilerini buluyorlar. Her defasında aynı yolu yürüyüp aynı sonuçlarla karşılaşmaktan bıkmayanların sayısı kabarık olacak ki, sömürücü sınıflar, oltalarını aynı denizin aynı yerine atmaktan vazgeçmiyorlar. Aynı lapa sofraya konuyor ve ne yazık ki, her defasında yiyen birileri bulunuyor.

Örneğin "AKP'nin fabrika ayarlarına döneceğine" dair söylem, seçimlerden hemen önce dillendirilmeye başladı ve hemen birileri bunun üzerine atladı. Sanki AKP, en başından beri dinci faşist bir parti değilmiş, sanki Türkiye'ye demokrasi getirmiş, özgürlükleri tesis etmiş de sonradan raydan çıkmış gibi bir algı yaratmak istiyorlar. Dolayısıyla işleri yeniden rayına oturtmak için AKP'nin "fabrika ayarlarına dönmelerini" bekliyorlar. Hatta kimileri, "tek başına iktidar olmuş bir partiden bunu beklediklerini" açık dillendirdiler.

İnsan, bu tür yaklaşımları görünce, ya bunların burjuvaziden umudu hiç bir zaman kesmediklerini düşünüyor ya da faşizm denen şeyden hiç bir şey anlamadıklarını. AKP, bırakın faşist devlet aygıtını zayıflatmayı, onu her adımda tahkim etmeyi önüne görev olarak koymuş bir partidir. "Başkanlık" vb tartışmalarının altında yatan gerçeklik de budur. Seçimlerden hemen sonra yeniden alevlendirilmeye çalışılan "yeni anayasa" tartışmalarının amacı da budur. Cumhurbaşkanı'nın durup durup, "tek vatan, tek millet, tek bayrak, tek devlet" vurgusu yapması, başka ne ile açıklanabilir. Kurulacak hükümetten burjuva iç savaşı derinleştirmekten başka bir beklentisi olanlar, fena halde yanıldıkları çok geçmeden göreceklidir.

Seçimlerden hemen sonra Lice'ye saldıran devlet, yaptığı güvenlik toplantısında, saldırılara son hız devam edeceğini açıkça ortaya koymuştur. Kurulacak hükümet de öncekiler gibi bir savaş hükümeti olacaktır ve Kürt halkına, işçi ve emekçilere, devrimci ve komünistlere saldırıda sınır tanımayacaktır.

Gelmekte olan ekonomik krizin siyasi bunalımı daha da derinleştireceğini çok iyi bilen siyasi iktidar, kendini geliştirecek isyan ve ayaklanmalara karşı koruyabilmek için faşizmi tahkim edecek, sokağı denetim altına almak için kendi yetiştirmesi faşist çeteleri, sokağa salacaktır.

Bugüne kadar "çözüm süreci" vb ile oyalandığının, aldatıldığının farkına varan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi, umut ederiz ki, bundan sonraki süreçte aynı hatalara tekrar düşmez. "Anayasa tartışmaları" vb ile zaman kaybetmeden, "ikili iktidar" yönünde attığı adımları hızlandırır. Kandil'den yapılan açıklamalar, yönelimin bu doğrultuda olacağını gösteriyor. Halkın, özellikle de Kürt gençleri ve kadınlarının zaten "seçim parodisi"ne pek itibar etmedikleri biliniyordu. Onlar seçimlerden hemen sonra HDP'den gelecek bir çağrıyı sabırsızlıkla beklediler; ancak bu çağrı yerine, daha çok HDP'nin ortaya çıkan tabloyu izah etmeye çalışan tutumuyla karşılaştılar. Diyarbakır ve bir kaç yerde daha gençler sokağa çıkarak, AKP iktidarının hile hurda ile seçimleri kendi lehine sonuçlandırmasını protesto ettiler, ancak "demokrasıcilik oyunu"na kendini kaptırmış olanlarca hemen önleri kesildi. Ancak, Kürt halkının özerklik ilanlarının ve bunları yaygınlaştırmasının önüne kimsenin geçebileceğini sanmıyoruz. Burjuva iç savaşa her defasında devrimci iç savaşa karşılık vermiş bir halkın kazanımlarını "anayasal hayaller"e feda edeceğini düşünmek dahi büyük bir yanlış olacaktır.

Evet seçim parodisi bitti; demokrasıcilik oyunu, anayasal hayaller vb de bitecektir. Geriye ise bazılarının sürekli vurguladığı gibi, "saldırılarına karşı direnme çizgisi" değil, isyan ve ayaklama çizgisi, devrim ve iktidar için ayağa kalkmış yığınların yaratıcı inisiyatifli kalacaktır. Türkiye ve Kürdistan'ın geleceğini yığınların bu yaratıcı inisiyatifine yön vermeyi başaran politik ve pratik önderlik belirleyecektir.

Mujica İşçilerle Buluştu

DİSK, Uruguay eski Devlet Başkanı ve eski Tupamaros gerillası Jose Mujica ve heyetini Türkiye'de ağırlıyor. 30 Ekim günü öğle saatlerinde DİSK'te açıklama yapan Uruguay heyeti, akşam da İstanbul Tabipler Odası'nda bir söyleşiye katıldı.

"Mujica İşçilerle Buluşuyor" başlığı ile ger-

çekleştirilen etkinlikte Jose Mujica'nın yanı sıra eşi ve bir senatör olan eski Tupamaros gerillası Lucia Mujica ile Uruguay işçi sendikalar arası meclis başkanı Fernando Pereira katıldı.

Tüm dünya üzerinde özgürlük için mücadelede hayatını kaybeden insanlar için saygı duruşu yapıldı ve açılış konuşması yapıldı.

İlk konuşmayı yapan DİSK Genel Başkanı Kani Beko, iş cinayetlerinin hiç yaşanmadığı bir ülke olan Uruguay'ın Sendikalar Başkanı'nı tebrik ederek, "Uruguay'da yoksulluk giderek düşüyor. Umarım Mujica'nın tavırları saraylarda yaşayanlara örnek olur" dedi ve Nazım Hikmet'in "Gülüm, iki gözümün bebeği, ölmekten korkmuyorum, ölmek ağırma gidiyor, onuruma yediremiyorum ölmeyi" dizelerini "Ankara'daki barış güvercinlerine" okudu.

DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu sunumunda eski devlet başkanı ve eski Tupamaros gerillası olan Jose Mujica'nın 8 kişilik heyetiyle 10 gün boyunca Türkiye'de olacağını söyledi ve Türkiye'nin pek çok yönden Latin Amerika ülkelerine benzeyen bir ülke olduğunu söyledi.

Ve söz Mujica'nındı. Normal yaşamında olduğu gibi Türkiye'de de mütevazılığı ve "bizden" biri oluşuyla dikkat çeken Mujica, nam-ı diğer Pepe, Latin Amerika'nın sömürgecilğe ve kapitalizme karşı mücadeleler vermelerini ve sömürgeciliğin onları emperyalizme bağımlı hale getirebilmek için nasıl uğraştığını anlatıyor.

Latin Amerika ülkelerinin ancak son 20 yılda bir araya gelip sömürgecilğe karşı aynı dili konuşmaya başladıklarını söyleyen Mujica, "Son 40 yılda ülkem adına verebileceğim en iyi örnek, sendikaların tek çatı altında toplanmasıdır. Ve 40 sene önce tüm örgütlerin birleştiği bir koalisyon oluştu. Şu an ülkeyi yöneten bu koalisyon. Bu koalisyonu beceremeyedik şu an iktidarda olamazdık. Farklı görüşleri oturuyoruz, müzakere ediyoruz, çıkan sonuçlara göre hareket ediyoruz" diye anlatıyor.

"Farklılıkları koruyarak birliği amaçlamak, birliğimizin temelinde yattır. En büyük başarımız bu" diyen Mujica, solun birleşebilmesinin en önemli şeyinin sağa-faşizme karşı birlikte olabilmeleri olduğunu söylüyor ve İtalya'da, Fransa'da faşizme karşı sol birlik olmadığını kendi içinde tartışmalarla dağıldığını, faşizme yenik düştüğünü örnek olarak anlatıyor. "Ancak altını çizmek istedi-

ğim şey ortak program. Tüm solun aynı şeyi düşünmesini bekleyemeyiz ama ortak paydada buluşulmalı" diyor özetle.

70'den fazla işçi örgütünün yer aldığı Uruguay İşçi Sendikaları Meclisi başkanı Fernando Pereira söz alıyor ve Ankara'da yaşanan katliam için duygularını anlatıyor ve bunun Soma'da yaşanan bir farkı olmadığını, katliamlara karşı eylem birliğinin şart olduğunu söylüyor. "Bir halkın kendi tarihini yazmasından daha önemli bir şey olamaz" diyen Pereira, özetle "siz burada bir tarih yazıyorsunuz, ama yalnız değilsiniz, birlikte yazıyorsunuz, bütün hepimiz" dedi ve sözünü "hiç eskimeyen o sözler"le, Marx'a bitiriyor: "Dünyanın bütün işçileri birleşsin"

Panel soru cevapla devam etti. Öncelikle söz alan Mujica, bir anısını anlattı. 2 yıl önce devlet başkanı olarak sokakta yürürken, söylediği hiçbir şeyi anlamadığı bir işçiyle karşılaşır. Türk olan bu işçinin kendisine "Sumko-Sumko-Sumko" dediğini anlatan Mujico, Sumco'nun Uruguay'da inşaat işçilerinin sendikası olduğunu söyledi. Sivacı olan bu işçinin, kendisi gibi farklı ülkelere gelmiş ve dil bilmeyen işçilerin uluslararası bir selüloz fabrikası inşaatında çalıştıklarını, ancak aylarca ücret alamadıklarını, bunun için Sumco sendikasına gittiklerini ve sendika sayesinde onbin dolara varan alacaklarını şirketten hemen aldıklarını aktaran Mujica, "vatanı bile olmadıkları ülkede haklarına bu kadar sahip çıkılması karşısında tüm işçiler doğallığında Sumco yandaşı oldular" diyor ve "işçiler işlerini savunurken şovenist pozisyona düşebiliyorlar, ama ülkemde böyle bir şeyin yaratılmamasından onur

duyuyorum" diyerek ülkelerindeki işçi sınıfına ve işçi haklarına da değiniyor.

Yaşı sorulan Mujica, 80. yaşını kutladığını ve bunun 10 yılı hücrede olmak üzere 14 yılını hapiste geçirdiğini anlatıyor. "Olgundum" diyor Mujica tutuklandığında. "Ve yetecek kadar kitap okumuştum. Geviş getiren bir inek gibi okuduklarımı düşündüm. Ve o zaman okuduklarımdan bir şey anladım" diye anlatıyor zindan yıllarını. Hücrede bulunduğu süreçte hiç bir kitap verilmemiş kendisine ve hücreden çıkarılıp bir danışmanla görüştüğü zaman ilk işi kitap istemek olmuş.

Tüm bu örgütlerin nasıl bir araya geldiği sorusuna da, önce işçilerin ortak bir programda birleştiğini anlatıyor ve sonra kimsenin kendi programından ödün vermesini istemediklerini, istediklerinin ortak bir minimal programı kabul etmeleri olduğunu anlatarak yerlerde, mahallelerde işçi komiteleri kurulduğunu söylüyor.

"Hareketimizi ilerici olarak adlandırıyoruz. Yavaş yavaş reformlar yaparak ilerledik. İçimizdeki radikal hareketlere bakılırsa çok yavaş ilerliyoruz.

Jose Mujica Tüypap Kitap Fuarındaydı

Kısa bir süre öncesine kadar Uruguay devlet başkanı olan eski gerilla hareketi Tupamaros'un önemli isimlerinden Jose Mujica (Pepe), İstanbul Kitap Fuarında sevenleriyle buluştu. Çoğunluğunu gençlerin oluşturduğu izleyici kitlesi, Mujica'nın konuşma yapacağı konferans salonunu saatler öncesinden hınca hünç doldurdu. Bir kaç gün önce de Bostancı Kültür Merkezinde aynı şekilde karşılanmıştı. Anlaşılan o ki, Türkiye'nin ilerici, devrimci insanları, adı son dönemde daha çok mütevazı yaşamıyla dikkat çeken bu eski gerillayı sevmiş, benimsemişti.

Mujica'nın Türkiye'ye gelişi, aynı zamanda onun yaşamını konu alan bir kitabın türkçe yayınlanma-

sına da denk geliyordu. Tekin Yayın-evinden çıkan bu kitabın adı: SARAYSIZ BAŞKAN JOSE MUJICA idi. Yazarları ise, Andres Danza ve Ernesto Tulbovitz'di. Mujica ile birlikte kitap fuarındaki söyleşiye de katılan yazarlar, Mujica bir kaç günlük yoğun mesaiden yorgun düştüğü için onun adına kitabı da imzaladılar.

TÜYAP Kitap Fuarı'nın konferans salonuna Jose Mujica ve kendisi de eski bir gerilla olan eşi Lucia Topalansky ayakta alkışlanarak ve "Viva Pepe" sloganıyla karşılanarak girdiler. Kısa ön konuşmalardan sonra söz alan Pepe, o mütevazı tavırla, insanların yeni bir lidere ihtiyaç duyduklarını, kendisini de bu noktaya oturttuklarını, oysa bunun yanlış olduğunu, tarihi yapacak olanların bizler olduğumuzu, kahramanları başka yerde aramamak gerektiğini söyledi. Özgürlüğün düşünce olduğunu, insana dışarıdan verilemeyeceğini, onun içinde olduğunu vurguladı. Yaşamak için savaşmanın güzel olduğunu, yaşamamanın ama bir amaç için, başkalarının mutluluğu için de yaşamamanın anlamlı olduğunu söyledi. "Mutlu olmak, zamana sahip olmaktır" dedi; sevdiğimiz şeyleri yapabil-

mek için zamana ihtiyacımız olduğunu, ömrümüzü taksit ödeme peşinde harcamamız gerektiğini vurguladı.

Konuşması sık sık alkışlarla kesilen Pepe, "içimizdeki çocuğa, çocukluk hayallerimize ihanet etmememiz gerektiğini" dile getirdi. Tüm konuşması boyunca kendisine söylenen "filozof" sözünü doğruladı dersek abartmış olmayız. Kendi deyimleriyle "ev yapımı" felsefesiyle insanları etkilediğini göstermiş oldu. Hayatın akıp gittiğini ve sevdiklerimize zaman ayırmamız gerektiğini söyledi (Bu sözleriyle yenilerde kaybettığımız şair Gülten Akin'ın "ah kimsenin vakti yok/durup ince şeyler düşünmeye" dizelerini hatırlattı). Konuşmasında dikkat çeken yanlardan biri, sürekli her birimizin daha iyi olmak için mücadele etmemize dair söyledikleriydi. Bunun kendi içimide bakmakla, kendimizi eleştirmekle mümkün olacağını vurguladı; "zor olan aynaya bakmaktır" dedi. "İçimizdeki egoları karşı da mücadele etmemiz gerektiğini" söyledi.

Mujica, soru-cevap bölümünde de, "dünyada sadece fikirler yok insanlar da var; geleceğe dair ufk-

Hareketimizin amaçlarından biri ittifaklar yaratmak oldu. En önemli kazanımımız muhafazakar elitleri (tekellerden bahsediyor) saf dışı bırakmak oldu. Bunu küçük işletmelerle işbirliği ile sağladık. Bu örgütlerden bir kısmı sosyalistti tabii. Ama bütün hareketin içinde sosyalistler programı domine etmediler. Geniş koalisyonumuz içinde Hristiyan demokratlar, komünistler, benim gibi eski gerilla sosyalistler var. Ama ortak amacımız, tekel-leri yok etmektir. Adım adım ülkeyi alttan, ezilenlerle yavaş yavaş değiştirmekti. Bu tedrici bir süreçti." diye geçirdikleri süreci özetleyen Mujica, zindanda hücrelerde "İnkaların çığlığını" duyduğunun doğru olup olmadığı sorusuna ise, "hücrede karıncayı kulağına al bak ne diyor, belki de özgürlük o yerdedir" diyerek cevap verdi.

Kadın hareketi üzerine sorulan soruyu ise Lucia -Topalansky- Mujica cevaplıyor. Kadınların seçme ve seçilme hakkını "aldığı" ilk Latin Amerika ülkesinin Uruguay olduğunu söyleyen Lucia, 1914 yılında da kadınlara özgürce boşanma hakkının verildiğini söyledi. Çoğu ülkede sorun olan kadın ve erkeğin yaptıkları işe göre eşit ücret almasında da Uruguay olarak sorunları olduğunu anlatan Lucia, mavi yakalı kadınlarda örgütlenmelerin daha zayıf olduğunu, beyaz yakalı kadınlarda ise örgütlenme daha güçlü olduğunu söylüyor. Üniversite öğretim görevlisi vb alanlarda %70'in kadın olduğunu anlatırken, bunu "çünkü kadınlar iki işi aynı anda yapıyor" diye özetliyor.

Kürt halk hareketi üzerine ne düşündüğü sorulan Mujica, bu soruyu cevaplamasının ülkeler arası sorun yaratabileceğini söyleyerek kaçınıyor "ama şunu söylemek istiyorum ki, kendi kaderini eline almak için savaşan herkesin yanındayım" diyor.

"Gençlere, kadınlara ve erkeklere, mücadele etmek için kolektif bireylere ihtiyaç duyuyoruz. Örgütlü bireylerden bahsediyoruz. Bir etki bırakmak için örgütlenmeli, ve ona gözünüz gibi bakmalısınız" diyen Mujica, mahallelerde işçi örgütlenmesi ve göçmen işçi örgütlenmesinin işçilerin birliği için önemli anlatıyor ve gençliğe tavsiyede bulunuyor: "Örgütlenin ve örgütleninize gözünüz gibi bakın".

Ve örgütlenmenin, ittifakın gücünü anlatan Mujica, "Harekete geçen bir insan gelip geçer, ama insanı harekete geçiren nedenler değişmez" diyerek son sözlerini söyledi.

Fernando Pereira da 1966'da halkların kongresini yaptıklarını ve kendilerini birleştiren şeyler hakkında konuşarak Uruguay İşçileri Birliği'ni bu müzakereler sonucunda kurduklarını anlattı. 1971'de bir geniş ittifak kurulduktan sonra 1973'te darbenin geldiğini, 73-84 arası yılların herkes için hapisane, yeraltı ve işkencede geçtiğini, 1984'te örgütlenmenin son şeklini aldığını anlattı.

Bu 1-2 saatlik söyleşi bize yetmedi. Hınça hınç dolu salon söyleşi bitiminde de dağılmadı. Herkes "Saraysız Başkan"la tanışmak, fotoğraf çekilmek istiyordu. O ve eşi, yine olanca doğallıklarıyla imkan dahilinde herkesle konuşmaya, tanışmaya, tokalaşmaya çalıştılar. Çıkışta ise yine korumalıkların Güvenlik-Sen'de örgütlü işçiler yapıyordu.

Mujica burada olduğu 10 gün boyunca Eskişehir ve İzmir'de de panellerle, söyleşilere katıldı, röportajlar yaptı, biyografisinin yer aldığı kitabı imzaladı. Ve 7 Kasım'da yine İstanbul'a dönerek 8 Kasım'da Tüypap Kitap Fuarındaki söyleşiye katıldı.

muza kaybetmeden bugünün insanlarıyla uğraşmamız gerekiyor" dedi. Sosyalizme ilişkin de, "kültür ve entelektüel eğitim olmadan, sadece ekonomiyi değiştirmekle sosyalizm kurulamaz" dedi. "Sosyalist bir yapıyı kapitalist araçlarla kuramazsınız" diye ekledi. Geçmiş sosyalizm deneyimlerinde ekonomik alt yapının değiştirildiğini, ama insanların değiştirilemediğini ve sonunda bürokrasiye teslim olunduğunu belirtti.

Konuşmasının sonunda bir kez daha sadece gelecek toplum için değil, içinde yaşadığımız toplum için de, insanların somut sorunları için de mücadele etmemiz gerektiğini vurguladı. Sempatik ve kararlı tavırlarıyla, mütevazı kişiliği ve üzerinde taşıdığı "dünyanın en yoksul devlet başkanı" sıfatıyla kalplerimizi bir kez daha kazandı. Ve kendisinin de dediği gibi, asil yoksul olanın kendisi olmadığını, tüketim çılgınlığına yakalanmış, ama fikri zenginleşmeden hiç bir şey alamayan olanlar olduğunu bir kez daha gördük.

Ve onu karşıladığımız gibi, yine "Viva Pepe" sloganlarıyla uğurladık. Uğurlanırken de geldiğindeki izdiham devam ediyordu.

DÜŞÜNCELERİMİZ ETKİLEYİCİDİR VE ÖN AÇICIDIR

Mücadele Birliği'nin önceki sayılarında Leninist Parti'nin çeşitli konulardaki görüşlerini "aşırıp" kendi görüşlerimize gibi sunan bazı küçük burjuva siyasetlere değinmiştik. Utanmazca aşırma yapanların bunlarla sınırlı olmadığını da belirtmiştik. Şimdi bunlardan ikisi üzerinde daha duracağız.

Bu gruplardan biri "Alınteri"dir. Hemen söyleyelim: Aktarmacılık "Alınteri" çevresinin öne çıkmış bir özelliğidir. Bugüne kadar ciddi bir görüş ortaya koyamayan bu çevrenin bütün yaptığı ya da en iyi yaptığı sosyalist klasiklerden ve oradan buradan aktarmalar yapmasıdır. Bilimsel sosyalizmin kurucularının görüşlerini alırken, özüne uygun davranmaz; devrimci marksizmin görüşlerini kendi oportünist sosyalizm anlayışına çevirir.

Fakat marksizmin küçük burjuva yorumu, güncel sınıf savaşımını açıklamaya yetmediği içindir ki, "Alınteri" çevresi, Leninist Parti'nin görüşlerine başvurmak zorunda kalmıştır. Başvurduğu görüşün devrimci içeriğine bağlı kalmamış, içeriğinden soyundurarak, kendi tarzında yorumlamıştır.

Bu çevrenin kendi görüşüymüş gibi gösterdiği politik belirleme, Leninist Parti'nin iç savaş üzerine olan görüşleridir.

"Alınteri", "Halkın Günlüğü"ne (108. sayısı) verdiği röportajda şöyle diyor: "Bize göre Türkiye bugün bir iç savaş yaşıyor" nedense bu savaşın Kürdistan'da yaşandığını söylemeyi unmuşlar.

Mücadele Birliği okurları hemen şunu soracaktır: "Türkiye'de bir iç savaşın yaşandığını siz ne zamandan beri söylüyorsunuz? Biz bu belirlemeyi Mücadele Birliği'nde yıllarca okuyoruz." Biz de okurlarımızın söyleyeceklerinden devam edelim.

Türkiye ve Kürdistan'da iç savaş yalnızca şimdi mi ortaya çıktı? Sizin görmeliğinizden geldiğiniz savaş, yıllardan beri sürüyor olmasın?

Bu topraklarda süren sınıf savaşımını ciddi ve derinlikli olarak ele alan biri, sınıflar savaşımının gelişiminin belli bir aşamasında iç savaş biçimini aldığı ve bunun da ymi değil uzun bir zamandır yaşandığını görürdü. Ama "Alınteri" gibi küçük burjuva siyasetlerden somut toplumsal koşulların ciddi, bilimsel ve derinlikli bir çözümlemesi beklenemez. Bu yüzden iç savaşın varlığına şöyle bir değinilmiştir, o kadar.

"Alınteri" iç savaş gerçeğini bugün görmüş olabilir. Oysa Leninist Parti, bunu 90'lardan beri söylüyor. İşte nesnel

durumun, sürecin ve olayların gelişiminin kavranışında, aramızdaki temel farklılık.

Türkiye ve Kürdistan'da sınıflar mücadelesi yarım yüzyıldır ya iç savaş biçiminde ya da iç savaşa yakın bir çizgide yürüyor. İç savaş 90'larda çok yoğun ve şiddetli bir döneme girdi. Bu topraklarda yıllardır yaşanan, uzun iç savaştır. İç savaş düzeyine çıkmış olan sınıf savaşımı yumuşak göstererek proletaryayı devrimci görevlerinden alkoymak isteyenler, elbette bunu görmek istemezler.

Bugün iç savaş gerçeğini görmüş olmaları ya da daha iyi bir deyimle şimdi farkına varmış olmaları bu çevrelerin politik konumunu özsel olarak değiştirmiyor. Oportünizm, küçük burjuva hareketlerin politikalarının özüdür.

Leninist Parti'nin görüşlerine başvuran, daha da ötesi, bu görüşlere dayanmaya çalışan küçük burjuva siyasetlerden biri de "Halkın Günlüğü"dür. Bu çevre görüşlerimize yıllarca başvurduğu halde bir kez olsun kaynak olarak göstermemiştir. Görüşlerimizden "aşırma" yapmayı çeşitli biçimlerde yapmıştır: Bazen doğrudan alıp kullanmış, bazen önemsiz değişiklikler yaparak.

Daha önce bu konuda diğer çevre-

leri eleştirdik. O eleştirilerde düşüncelerimizi "aşırın" herkese yönelik, genel bir eleştiri yönü olduğu halde "Halkın Günlüğü" eleştiriye hiç kendi üstüne almayıp, büyük bir "olgunlukla" yoluna devam etti.

Biz, küçük burjuva siyasetlerden, Leninist Parti'nin ideolojik, politik önderliğini kabul etmek anlamına gelen bir davranışta bulunmalarını beklemiyoruz elbette. Onlardan proletaryanın karakter sağlamlığını da beklemiyoruz. Yaptığımız eleştirinin amacı, proletaryanın bu konuda gerçek bir bilgi ve bilinç sahibi olmasını sağlamaktır. Devrimi gerçekleştirecek olan bir sınıfın tüm bu gerçekleri bilmesi, öncü sınıf olmasının bir gereğidir.

"Halkın Günlüğü" yukarıda sözünü ettiğimiz sayısında, devrimci duruma ilişkin şu ifadeyi kullanıyor: "Nesnel koşullar açısından uygun olan devrimci durum..." Aynı yayında devrimci duruma daha önceden değinilmiştir. "Değnilmiştir" diyoruz, çünkü devrimci durumun bilimsel bir tanımlanması ve somut koşullarda devrimci durumun nasıl doğduğu ciddi bir biçimde ortaya konmadı. Yüzeysel, kaba bir kaç laf etmenin ötesine geçmemiştir.

Bu topraklarda devrimci durum çok

uzun zamandır var. Ama küçük burjuva siyasetler bu gerçeği görmek istemediler. Bununla da kalmadılar, Leninist Parti'nin devrimci durumun ortaya çıkışını ve gelişimini değerlendiren bilimsel görüşlerine karşı özneci bir yaklaşım gösterdiler. Bugün ise bu konudaki görüşlerimizi, analizlerimizi kendi görüşlerine dayanarak yapmaya çalışıyorlar.

Fakat devrimci duruma kaba, sınırlı ve bazı yönleriyle değil, kendi gelişimi ve bütünlüğü içinde yaklaşılmalı. Devrim, devrimci durum koşullarında güçlü bir olasılık haline gelir, güncelleşir. Emekçi halk kitlelerinin devlet güçleriyle her gün çatıştığı bu koşullarda iktidar mücadelesi belirgin olarak kendini gösterir ve öne geçer. Buna bağlı olarak Geçici Devrim Hükümeti değerlendirilmesi gereken bir sorun durumuna gelir ve güncel, pratik bir önem kazanır.

Leninist Parti'nin görüşlerine başvuranlar bu görüşlerin devrimci özünü ilgilenniyor. Yaptıkları devrimci görüşlerin yarattığı etkiden yararlanmaktadır.

Devrimci işçiler, devrimci kitleler ise Leninist Parti'nin düşüncelerine içtenlikle başvuruyor; çünkü bu düşünceler devrimcidir. Emekçi yığınların toplumsal pratiği üzerinde etkili de bulunur, dönüştürücü ve ön açıcıdır.

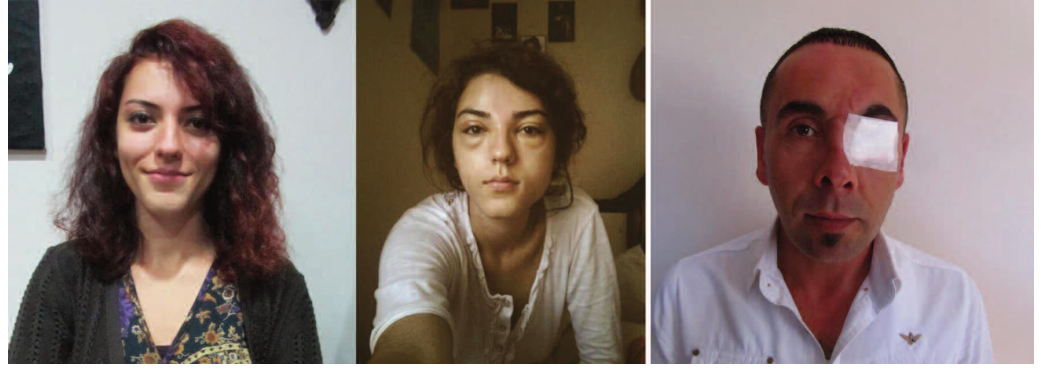
Gazi Ekin Sanat ve Halk Kütüphanesi "Dünyaya Başkaldırıyoruz" adlı konferans için 8 Kasım günü sabah kahvaltısında kadınlarla buluştu.

"Kürt Halkı Yalnız Değildir Demek Suçmuş"

İspanyol basınının gündeminde "Erdoğan'ın Türkiye'si" var.

Cizre'de yapılan katliamlara karşı İstiklal Caddesi'nde

"Kürt Halkı Yalnız Değildir" pankartı açan 4 Mücadele Birliği okurundan biri olan Gökçe Şahin ile yapılan röportajı yayınlayan İspanyol basını, tüm dünyaya

polisin gözetimine aldığı gençlere ne denli vahşice saldırdığını fotoğrafları ile gösterdi.

Daniel İriarte'nin yaptığı haberde sadece gözetim yok. Gezi ayaklanması sırasında minibüs şoförü Hakan Yaman'ın evine gittiği sırada gaz fişegi ile yaralanmasının ardından darp edilmesi ve demir boru ile gözünün nasıl çıkarıldığını da dünya kamuoyu ile paylaşan İspanyol basını, bunu yapan polisler 2

senedir dava bile açılmadığını belirtirken "Erdoğan'ın Türkiye'sinde insanca yaşamak imkansız" diyor. Ve ekliyor. "Kürt halkı yalnız değildir demek bir suçmuş meğer ülkede"...

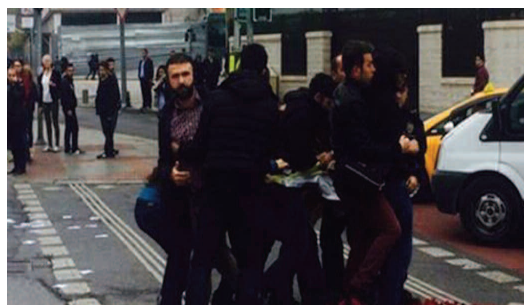
Gazi'de Yazılamalar

Gazi Mahallesi'nde Mücadele Birliği okurları, Baraj Yolu üzerindeki gecekondu mahallelerinde pek çok noktaya yazılamalar yapıldı. "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Çözüm Sokakta", "Mücadele Birliği" yazılamaları yapılırken, pek çok yerde de "Leninistler Kavgada Kobane'de Savaşta" yazılamaları ile Rojava'daki Leninist savaşçıların selamlandığı görüldü.

Aziz Güler'in

Cenazesini İstiyoruz. Alacağız

yurda girişine izin verilmeyen Aziz Güler için Dolmabahçe'deki Başbakanlık Ofisi önünde 9 kişilik bir grup, yolu trafiğe kapatarak eylem yaptı.

İzmir'de Yazılamalar

İzmir Mücadele Birliği Platformu, Emekçi Kadınlar ve Devrimci İşçi Komiteleri İzmir'in Gültepe, Karabağlar, Konak, Altındağ ilçelerinde yazılama çalışmaları yaptı.

"Dilek Doğan Ölümümüzdür", "Fabrikalar, Tarlalar, Siyasi İktidar Her Şey Emegin Olacak", "Kürt Halkı Devrimle Özgürleşecek", "Şimdi Devrim Zamanı" yazılaması yapan Leninistler, İzmir halkını mücadeleyi büyütme ve "Şimdi Devrim Zamanı" diyerek devrime yürümeye çağırıldı.

Mücadele Birliği İzmir

Veli Saçılık... 2000 yılında devletin Burdur zindanına düzenlediği saldırıda kolumu kaybetti... Tahliye olduğunda açmış olduğum davayı kazanarak, devletten 150 bin lira tazminat almaya hak kazandı. Ancak AİHM kararlarına rağmen, devlet ödediği bu tazminatı Veli Saçılık'tan geri istiyor. Faiziyle birlikte 250 bin lira ödemesi istenen Saçılık'a bu hafta İçişleri Bakanlığı'ndan icra geldi. Kolumu kopardık tazminat ödedik ama şimdi 3 gün içinde bunu faiziyle geri ödeyeceksin diyor devlet-i ali.

Göç Yollarında Çocuklar

Yeryüzünün neresinde olursanız olun savaş önce onları vurur, kadınlar ve çocuklar. 20. yüzyılın en büyük savaşı, Vietnam'da napalm bombasından kaçan çocukların bedeninde simgeleşmişti. 21. yüzyılın savaşları ise...

Hangi birisini saymalı bilemiyoruz ama, yerinden yurdundan, yaşadığı topraklardan, evlerinden sürgün edilen göçmen çocuklarda simgeleşecektir. Bodrum kıyılarına vuran Aylan Kurdi mi olur bu, canyaleğine sarılı kurtarılan Muhammed bebek mi olur, IŞİD saldırısından kaçtığı kardeşleri kaçırmaya çalışan mı... Sabah karşımıza çıkan ilk haber, yine Ege Denizinde batan bir göçmen teknesi ve 7'si çocuk 14 ölüm...

Yaklaşık 41 kişilik bir tekne. Ayvacı sahilinden kalkıyor ve Midilli adasına ulaşmaya çalış-

yor ama daha çok uzaklaşmadan kayalara çarparak su almaya başlıyor. Çanakkale açıklarında 27 kişi kurtarılıyor ama ölenlerin çoğu kadın ve çocuklar.

Bu okuduğumuz sadece son haber. Geçtiğimiz hafta ve aylarda bunun hemen hemen benzeri olan çok hikaye okuduk. Lastik bir bota taşıyabileceğinin 3-4 katı insan yükleyenler mi, sahte canyelekleri yüzünden boğulanlar mı, yoksa bindikleri botun bilinçlice batırılması mı... çok sayıda haber, çok sayıda ölüm... Rakamlar değil, insanlar, hayatlar. Ve geleceğimizi emanet edeceğimizi söylediğimiz çocuklar...

Çocuklarımızın göçlere, yokluklara, zulümlere, ölümlere sürüklenmeyeceği bir dünya için... "Dost dost, ille kavga!"

DÜNYAYA BAŞKALDIRIYORUZ

Dünyaya başkaldırıyoruz!

Çünkü var olmak istiyoruz!

Kadın cinsinin ezilmişliğinin başlangıcı olan ilk sınıflı toplumdan bugüne bize dayatılan yaşama karşı çıktığımız için ağır bedeller ödedik. Daha da ödemeye hazırız. 21. yüzyılda hala yok hükmünde olmamızı kabul etmiyoruz, biz de varız diyoruz.

Dünyaya başkaldırıyoruz!

Çünkü yaşamak istiyoruz!

Dünyanın farklı yerlerinde her gün onlarca kadın belki de sadece hayır dediği için, eşi, sevgilisi, ya da aile bireylerinden bir erkek tarafından öldürülüyor, şiddete, tacize, tecavüze uğruyor!

Dünyaya başkaldırıyoruz!

Çünkü savaşların olmadığı bir dünya istiyoruz!

Biliyoruz ki bu savaş bizim savaşımız değil. Dünyadaki bir avuç kapitalistin egemenliklerini korumak, sermayelerine sermaye katmak için çıkardıkları savaşların tüm insanlık için ama en çokta kadın yarısı için acı sonuçları ortada.

Binlerce kadının öldürülmesi, tecavüze uğraması, bütün bunlardan kurtulmak için göç yollarına düşmesi!

Dünyaya başkaldırıyoruz!

Ezenlerin, sömürenlerin olmadığı bir dünyada birlikte kardeşçe yaşamak istiyoruz!

Kadın olduğumuz, Kürt ya da Türk, Alevi yada Sünnü olduğumuz, siyah ya da beyaz olduğumuz için ayrımcılığa uğ-

ramak istemiyoruz. Ezenlerin ezilen halkları bölmeye, parçalamaya, birbirine düşman etmeye yönelik ayrımcılık politikalarını kabul etmiyoruz, etmeyeceğiz!

Dünyaya başkaldırıyoruz!
Çünkü insanca yaşamak istiyoruz!
Dünyayı her gün yeniden ve yeniden üreten ellerimizin boş kalmasına, insanlık dışı çalışma koşullarına, açlığa ve her türden yoksunluğa, gelecek kaygısı ile yaşamaya razı olmayacağız!

Dünyaya başkaldırıyoruz!
Varolmak, ölmek, insanca yaşamak istiyoruz.
Ekonomik ve her türden toplumsal baskının ortadan kalktığı sınıfsız sömürsüz, yaşanılacak bir dünya istiyoruz!

Dünyaya başkaldırıyoruz!
Çünkü kadının ezilmesi, baskı altına alınmasının tarihi aynı zamanda başkaldırının ve zorlu mücadelenin tarihidir.
En ağır bedelleri ödeyerek yürünen bu tarih artık başka bir dünyanın kurulması eşliğine gelmiştir. Kadınları özgürlük çağına taşıyacak bu yeni dünyayı yaratma görevi, bu gidişata dur demenin sorumluluğu, ezilen, sömürülen işçi ve emekçi sınıfın yarısı olarak bizlerin, biz emekçi kadınların omuzlarında.

Bunu başarmak ve başaracağımıza olan inancımızla çıktığımız yolda yalnız olmadığımızı bilmenin sevinciyile 19-20 Aralık tarihleri arasında yapacağımız 'dünyaya başkaldırıyoruz' başlıklı konferansımıza sizleri davet ediyoruz.

Amacımız Türkiye'nin çeşitli illerinden, Kürdistan dan, Rojava'dan, Küba'dan ve Avrupa'nın farklı yerlerinden gelecek olan dost ve yoldaşlarımızla içinden geçmekte olduğumuz süreci birlikte değerlendirebilmek, mücadele yol ve yöntemleri açısından birbirimizin deneyimlerinden yararlanabilmek, birlikte daha güçlü isyanları örgütleyebilmek ve zafere bir adım daha yaklaşabilmektir.

Dünyaya Başkaldırıyoruz!

SAVAŞ GÖÇ VE KADIN NEDEN ÖLDÜRÜLÜYORUZ
Kadın ve Şiddet
ÇALIŞMA YAŞAMINDA KADIN 21. YY DA KADININ DURUMU

—Ulusal Topulukların Kadınları
—Eğitim ve Kadın
—Sağlık ve Kadın
—Sanatsal Yaratım Sürecinde Kadın
—Çocuklarından Doğan Analar

Uluslararası kadın konuklarımızın katılımıyla gerçekleşecek olan dünyaya başkaldırıyoruz kadın konferansımız Küba, İspanya, Almanya, Yunanistan, Filistin, Rojava katılımlarıyla...

19-20 Aralık 2015

f emekcikadinar.eka emekcikadinar.eka@gmail.com

YAŞASIN KOBANE ÖZGÜRLÜK SAVAŞI

Üç koldan tarihin en barbar katiller sürüsü tarafından kuşatılmış Kobane, 120 gün boyunca enternasyonalist savaşçılarla beraber, yiğit Kürt

halkının hiçbir karamsarlığa, tereddüde meydan vermeden savaşması ve bir çok yoldaşımızın ölümsüzleşmesiyle, adım dünya devrim tarihine

altın harflerle yazdırmıştır ve 1 Kasım, Dünya Kobane günü ilan edilmiştir.

İsviçre'nin Basel kantonunda yaşayan yurtseverler, devrimciler ve dostlarımızla Basel Kürt Toplum Merkezi öncülüğünde 1 Kasım günü saat 15.00'da Dreirosen Parkı'nda 1 Kasım Dünya Kobane Günü'nü kutlamak ve ölümsüzleşenlerimizi anmak için bir araya geldik.

Claramatte Parkı'na kadar yaklaşık 20 dakika ana cadde üzerinden sloganlarla yapılan yürüyüşten sonra kalabalık kitle, saygı duruşu ve okunan basın açıklamasından sonra, akşam yapılacak et-

kinliğe katılmak için alandan ayrıldı.

Akşam saat 18.00'da PYD Eş Genel Başkanı Salih Müslim'in konuşmacı olarak katıldığı etkinlikte, İsviçreli siyasetçiler de Kobane ile dayanışma içine olduklarını anlatan konuşmalar yaptı. Salih Müslim'in Kobane ile ilgili yaptığı bilgilendirme sonrası, enternasyonal dayanışma için Rojava'da cephede savaşan Leninistlerin ulaştırdıkları dayanışma mesajı okundu.

Gece müzik dinletisinin ardından son buldu.

İsviçre'den Leninistler

Kobane Günü

Ortadoğu'daki pek çok devletin karşısında duramadığı/durmadığı IŞİD denen vahşiler sürüsü karşısında destan yazan Kobane için dayanışma günü, 1 Kasım...

Avrupa Birliği Türkiye Yurttaş Komisyonu (EUTCC) ve Peace Camping inisiyatifi, Adolfo Perez Esquivel, Noam Chomsky'nin de aralarında olduğu dünya çapında tanınan çok sayıda kişinin çağrısı ile 1 Kasım Dünya Kobane günü ilan edilmiştir.

2014'te Kobani'yi koruma ve sahip çıkma amacıyla yapılan eylemler bu yıl, "Kobani direnişi insanlık direnişidir, Kobani'yi yeniden inşa edelim" şiarıyla yapıldı. Ve Avrupa'dan Latin Amerika'ya kadar dünyanın çeşitli ülkelerinde 400 merkezde sokaklara çıkıldı.

Kobane'nin ve Kürt halkının başeğmez mücadelesinin, halk devriminin yanında olduklarını söylemek için alanlara çıkan yüzbinlerin temel talepleri arasında Kobani'nin yeniden inşası için Türkiye'nin uyguladığı ambargonun kaldırılması da yer alıyor.

Rojava Devrimi Tüm Dünya Halklarının Umudu

Merhaba dostlar, Merhaba yoldaşlar

Bugün 1 Kasım ve dünya genelinde Kobane özelinde Rojava devrimiyle enternasyonal dayanışma günü.

İki asırdır, yaşadığımız dünyanın tüm zenginliklerini gasp eden emperyalist-kapitalist sistemin sonuna doğru hızla ilerliyoruz. Ezilen yoksul halklar ayağa kalkmış, artık özgürce ve sömürülmeden yaşamak istediklerini haykırıyorlar.

Bir yıl önce işte bu taleple öz yönetimlerini kuran yoksul Kobane halkına azgınca saldırdılar. Kürt halkının özgürlük çığlığını yok etmek

in, dünyanın tüm gerici çete unsurlarını saldırdı küçük ama yüreği ve cesareti büyük Kobane kentine. O'nun düşeceği günleri saydılar. Eğer bu savaşı kazanırlarsa, başta Ortadoğu halkları olmak üzere dünya halklarına tarihi bir 'ders' vermek niyetindeydiler. Ancak hesapları desantı 120 gün süren savaşın ardından bozuldu ve şimdi Rojava devrimi tüm dünya halklarının umudu. Onlarca farklı ülkeden gelen enternasyonalist savaşçılar, Kürt halkının kazanımlarını korumak için YPG saflarında savaşıyor.

Leninist Savaşçılar olarak Kobane özgürlük savaşında ve sonrasında cephede süren savaşta Kürt halkının bu onurlu mücadelesinde yer almaktayız. Che'den Deniz Gezmiş'e,

komünistler ezilen halkın, ulusal baskı ve sömürüye karşı verdiği mücadelede savaş cephelerinde yerini almışlardır. Rojava devrimi tüm dünya halklarına gerçek kurtuluşun yolunu gösteriyor. Sınıfları, sınırları, sömürüyü ve ulusal baskıyı kaldırmak için halkların ortak mücadelesi bizi başarıya ve özgürlüğe götürecektir.

**Yaşasın Kobane Özgürlük Savaşı
Yaşasın Halkların Mücadele Birliği**

**Leninist Parti
Rojava Güçleri**

(Rojava'da bulunan Leninist savaşçıların 1 Kasım'da İsviçre Basel'de düzenlenen gecede okunan dayanışma mesajıdır)